

พฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

กรกฎาคม 2560

พฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

กรกฎาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

กรกฎาคม 2560

สิริพรรณ เวปุระ. (2560). พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์.ดร.ศุภินญา ญาณสมบุญรณ์.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ของผู้รับชมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้รับชมที่อยู่ในกรุงเทพมหานครที่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” จำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการหาค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า:

ผู้รับชมที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางและระดับค่อนข้างต่ำ

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางและระดับค่อนข้างต่ำ

VIEWING BEHAVIOR OF “TUEN MA KUI” PROGRAM ON CHANNEL NINE MCOT HD
IN THE BANGKOK METROPOLITAN AREA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakharinwitot University

July 2017

Siripan Vapura. (2017). *Viewing Behavior of "Tuen Ma Kui" Program on Channel Nine MCOT HD in the Bangkok Metropolitan Area*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwitot University.

Project Advisor: Dr. Supinya Yansomboon.

The purpose of this research is to study the viewing behavior of "Tuen Ma Kui" on Channel Nine MCOT HD in the Bangkok metropolitan area. The samples for this research were four hundred viewers of "Tuen Ma Kui" who reside in the Bangkok metropolitan area. It used questionnaires as a tool to collect statistical data from the data analysis, including percentage, mean and standard deviation. The statistical analysis of variance by using t-test, One-Way Analysis of Variance and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The results of hypotheses testing are as follows:

The viewers with different demographic characteristics, including genders, ages, occupations, incomes and marital status had different behavior on watching "Tuen Ma Kui" at a statistically significant difference level of .05.

The utilization of "Tuen Ma Kui" by the viewer in the aspects of information, social, individual personality and entertainment, had relationship with the viewing behavior of "Tuen Ma Kui" in terms of frequency, how many episodes watched per week, time spent watching per day and future viewing trends at a statistically significant difference level of .05. The relationship was in the same direction at a medium and a low level.

The gratification of the viewer regarding "Tuen Ma Kui" in the aspects of the presenters, the guests, a variety of items, the production team and the broadcast time, had a relationship with the viewing behavior of "Tuen Ma Kui" in terms of frequency, how many episodes watched per week, time spent watching per day and future viewing trends at a statistically significant difference level of .05. The relationship was in the same direction at a medium and a low level.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก อ.ดร.ศุภินญา ญาณสมบุญญ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ และ ดร.วรินรำไพ รุ่งเรืองจิตต์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย และให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย อีกทั้งให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่คอยให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในทุกประการตลอดระยะเวลาการศึกษา รวมถึงเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการ รุ่น 17 ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และพระคุณของคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความรัก ความเมตตา และอบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยเป็นคนดี ตลอดจนญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ ที่คอยให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สิริพรรณ เวปุระ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
สมมติฐานในการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์.....	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์.....	19
แนวคิดเกี่ยวกับรายการสนทนา (Talk Show).....	24
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อ.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	126
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	128
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	128
ความสำคัญของการวิจัย.....	128
สมมติฐานการวิจัย.....	129
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	129
อภิปรายผล.....	146
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	151
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	153
บรรณานุกรม	154
ภาคผนวก.....	159
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	160
ภาคผนวก ข รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	167
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	169

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	57
2 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ด้านอาชีพ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านสถานภาพสมรส ตามการจัดกลุ่มใหม่สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..	60
3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมรายด้าน.....	61
4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านข้อมูลข่าวสาร.....	62
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสังคม.....	63
6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเอกลักษณ์บุคคล.....	63
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความบันเทิง.....	64
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมรายด้าน.....	65

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพิธีกรดำเนินรายการ.....	66
10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเขกรับเชิญในรายการ.....	66
11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความหลากหลายของรายการ.....	67
12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านทีมงานผลิตรายการ.....	68
13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาออกอากาศ.....	68
14 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทาง สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	69
15 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	72
16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวโน้มพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร.....	72

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 แสดงการทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเพศ.....	75
18 การทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละช่วงอายุ โดยใช้สถิติ Levene's test.....	77
19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test.....	78
20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำแนกตามอายุ โดยวิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe.....	79
21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD).....	81
22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3	84
23 การทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ Levene's test.....	86

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test.....	87
25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา โดยวิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe.....	88
26 การทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ Levene's test.....	89
27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test.....	90
28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยวิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe.....	91
29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3	92

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันกับพฤติกรรม การรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต โดยใช้วิธีทดสอบ แบบ Dunnett's T3	94
31 การทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทาง สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่ม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ Levene's test.....	96
32 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทาง สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการ รับชมรายการต่อครั้ง ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้าน แนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำแนกตามกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test	97
33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการ ต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD).....	99
34 แสดงการทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทาง สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสถานภาพสมรส.....	102
35 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ ด้านข้อมูลข่าวสารกับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	104

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
36 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ ด้านสังคม กับพฤติกรรม การรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร.....	107
37 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ ด้านเอกลักษณ์บุคคลกับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	109
38 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ ด้านความบันเทิงกับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	111
39 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านพิธีกรดำเนินรายการกับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	114
40 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านแขกรับเชิญในรายการกับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	116
41 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านความหลากหลายของ รายการกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	119
42 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านทีมงานผลิตรายการกับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	121

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
43	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านเวลาออกอากาศกับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	124
44	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.....	126
45	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.....	126
46	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.....	127

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
2 แบบจำลององค์ประกอบของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ	16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคโลกาภิวัตน์ มนุษย์ให้ความสำคัญกับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ซึ่งธรรมชาติของมนุษย์คือ การดำรงชีพผ่านสังคม และใช้วัฒนธรรมเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นมากขึ้น การดำรงชีวิตในลักษณะนี้จำเป็นต้องพึ่งพาสื่อเพื่อใช้สื่อสารกันระหว่างบุคคลในกลุ่มสังคม ดังนั้น จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า ณ เวลานี้ อิทธิพลของสื่อได้แทรกซึมเข้ามาในจิตใจ และความนึกคิดของคนในสังคมมากขึ้น ซึ่งนับวันอิทธิพลของสื่อเหล่านี้ได้เริ่มมีบทบาทที่คอยกำหนดวิถีชีวิตให้กับมนุษย์แบบไม่รู้ตัว (สิริกานต์ ระปือธรรม. 2558: ออนไลน์)

โดยสื่อมวลชนที่น่าสนใจประเภทหนึ่ง คือ สื่อโทรทัศน์ เนื่องจากเป็นสื่อมวลชนขนาดใหญ่ที่กระจายข้อมูลข่าวสารในด้านต่าง ๆ ให้กับผู้ชมได้อย่างทั่วถึง ซึ่งศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” ร่วมกับไนน์เอ็นเตอร์เทน ได้เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเรื่อง “พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของคนไทย” จากการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,250 คน พบว่าคนไทยรับชมรายการผ่านสื่อโทรทัศน์มากถึงร้อยละ 81.92 รองลงมารับชมผ่านยูทิวบีย้อนหลัง ร้อยละ 10.64 และรับชมผ่านสตรีมมิ่งเพียงร้อยละ 1.84 เมื่อสอบถามความคิดเห็นต่อภาพรวมคุณภาพของช่องทางที่ใช้ในการรับชมรายการต่าง ๆ เช่น คุณภาพของเนื้อหา รูปแบบรายการ บุคคลที่ปรากฏในรายการ ความคมชัด ความแรงของสัญญาณ และการเข้าถึงช่องทางการรับชม พบว่า คนไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 51.36 ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2559: ออนไลน์)

อย่างไรก็ตาม จากการเปลี่ยนผ่านระบบการรับ - ส่งสัญญาณโทรทัศน์จากระบบ “อนาล็อก” เป็นระบบ “ดิจิทัล” ทำให้มีช่องรายการมากกว่า 20 ช่อง และเกิดการแข่งขันกันมากขึ้น โดยแต่ละช่องต้องเพิ่มคอนเทนต์ใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดจำนวนของผู้ชม และแย่งชิงโฆษณาที่เป็นรายได้หลักให้กับช่องของตนเอง ซึ่งรสนิยมการรับชมโทรทัศน์ของคนไทยยังเน้นบันเทิงเป็นหลัก หลายช่องจึงพยายามปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ด้วยการสร้างความโดดเด่นด้านเนื้อหารายการให้ปรากฏเป็นเอกลักษณ์ที่รับรู้ได้ในกลุ่มผู้ชม เพื่อให้รายการได้รับกระแสความนิยมอย่างต่อเนื่อง (กรุงเทพธุรกิจ. 2559: ออนไลน์)

จากการแข่งขันในยุคทีวีดิจิทัลนี้เอง ทำให้ประเภทรายการบันเทิงได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ที่เป็นช่องรายการประเภทสาระเป็นหลัก ขยับเรตติ้งได้ค่อนข้างลำบาก เมื่อเทียบกับช่องคู่แข่งที่เป็นช่องรายการบันเทิงทั้งหมด ทั้งนี้ได้มีการปรับผังรายการใหม่ แต่ยังคงเน้นจุดแข็งด้านการเป็นช่องรายการสาระบันเทิงอยู่ เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของกลุ่มผู้ชมให้ได้มากที่สุด (ขาวหูน. 2559: ออนไลน์) โดยรายการ “ตื่นมาคุย” เป็นหนึ่งในรายการที่มีผู้รับชมค่อนข้างมาก และเป็นรายการที่ทำเรตติ้งได้ดีตอนออกอากาศ จนทำให้ชื่อของคุณวุฒิศร มิลินทจินดา หรือวุฒิดี ได้กลายเป็นโลโก้ที่สำคัญของทางช่อง 9 (เอ็มไทย. 2558: ออนไลน์)

สำหรับรายการ “ตื่นมาคุย” เป็นรายการสด รูปแบบทอล์คโชว์ ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2556 โดยออกอากาศทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 8.00 - 9.00 น. และมีพิธีกรดำเนินรายการ คือ คุณวุฒิศร มิลินทจินดา คุณธัญญาเรศ เองตระกูล คุณสุมนทิพย์ เหลืองอุทัย และคุณเฉลิมพล ทิฆัมพรธีรวงศ์ ซึ่งพิธีกรแต่ละคนมีบุคลิกและเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ต่างกันออกไป ทำให้ส่วนนี้เองเป็นจุดขายในการเพิ่มสีสันให้กับรายการ โดยเป็นรายการที่นำเสนอประเด็นข่าวสารต่าง ๆ ในแต่ละวัน สาระความรู้ เรื่องราวที่ทันเหตุการณ์ ประกอบกับการสัมภาษณ์แขกรับเชิญที่มีชื่อเสียงหรือกำลังเป็นที่กล่าวถึงในเวลานั้น ทำให้เป็นอีกรายการที่น่าจับตามองว่าจะทำอย่างไรให้กลุ่มผู้ชมที่รับชมอยู่แล้วเกิดความพึงพอใจ หรือผู้ชมที่รับชมบ้างเป็นบางครั้ง กลับมารับชมรายการมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาวิจัยนี้จะเน้นไปที่กลุ่มผู้รับชมรายการโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานครเป็นหลัก ซึ่งการวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” รวมถึงศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมการรับชมรายการในอนาคตว่าผู้รับชมโดยทั่วไปจะยังคงรับชมรายการต่อไปหรือไม่ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดรายการทางสถานีโทรทัศน์ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ทำให้ผู้จัดรายการโทรทัศน์สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างกลุ่มผู้ชมใหม่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับชมรายการได้ดียิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี เพื่อนำไปใช้ปรับปรุง และนำเสนอข่าวสารที่ตรงกับความต้องการของผู้รับชมรายการให้มากที่สุด
3. เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ทำให้ผู้จัดรายการโทรทัศน์สามารถนำไปใช้พัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับรายการอื่น ๆ และปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอให้มีความหลากหลาย น่าสนใจมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้รับชมที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้รับชมที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณจำนวนประชากรของทาโร ยามาเน่ (กัลยา วานิชปัญญา. 2548: 28) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 pq}{E^2}$$

โดยที่ n = ขนาดตัวอย่าง

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน (Z score) ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น

p = สัดส่วนของประชากรหรือความน่าจะเป็นของประชากรที่สนใจศึกษา

q = สัดส่วนของประชากรที่ไม่ได้สนใจศึกษา = 1-p

E = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนของประชากรเท่ากับ 50% หรือ 0.50 และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% นั่นคือ $\alpha = 0.05$ หรือ $1-\alpha/2 = 0.975$ เปิดตารางค่า Z ได้ 1.96

$$Z = 1.96$$

$$P = 0.5$$

$$E = \text{สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้} = 5\% \text{ ดังนั้น } E = 0.05$$

เพราะฉะนั้น ขนาดตัวอย่างจึงได้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{(1.96)^2(0.5)(0.5)}{(0.5)^2} \\
 &= \frac{(3.8416)(0.25)}{0.0025} \\
 &= 384.16
 \end{aligned}$$

ผลการคำนวณจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง $n = 385$ คน การวิจัยครั้งนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน และผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีก 15 คน เพราะฉะนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากเลือกเขตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันกรุงเทพมหานครแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 50 เขต โดยทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 5 เขต ได้แก่ สาทร ปทุมวัน บางกะปิ วัฒนา ธนบุรี

ขั้นตอนที่ 2 ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยใช้โควตา (Quota Sampling) โดยการกำหนดโควตาสำหรับจำนวนตัวอย่างที่ต้องการศึกษา 5 เขต โดยกำหนดให้เก็บตัวอย่างในแต่ละเขต 80 ตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้ เช่น บริเวณห้างสรรพสินค้า มหาวิทยาลัย และอาคารสำนักงานทั่วไป เป็นต้น โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเอง

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งไว้ดังนี้

1.1 ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่

1.1.1 เพศ

- ชาย
- หญิง

1.1.2 อายุ

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี
- 21 - 25 ปี
- 26 - 30 ปี
- 31 - 35 ปี
- 36 - 40 ปี
- 41 ปีขึ้นไป

1.1.3 ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.4 อาชีพ

- นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
- พ่อบ้าน/แม่บ้าน
- อื่น ๆ ไประบุระบุ.....

1.1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
- 10,001 - 20,000 บาท
- 20,001 - 30,000 บาท
- 30,001 - 40,000 บาท
- 40,001 บาทขึ้นไป

1.1.6 สถานภาพสมรส

- โสด
- สมรส/อยู่ด้วยกัน
- หม้าย/หย่าร้าง

1.2 การใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง

1.3 ความพึงพอใจ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

พฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **รายการตื่นมาคุย** หมายถึง รายการโทรทัศน์เกี่ยวกับการสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งเป็นรายการสด ออกอากาศทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 8.00 - 9.00 น. ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี

2. **ลักษณะประชากรศาสตร์** หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส

3. **การใช้ประโยชน์** หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง

3.1 **ด้านข้อมูลข่าวสาร** หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมรายการในข่าวสารที่นำเสนอ เช่น ทราบเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัว สภาพปัจจุบันของสังคมและโลก เพื่อนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต และเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง

3.2 ด้านสังคม หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมรายการในการนำข่าวสารไปใช้ สันทนาการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงใช้เพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

3.3 ด้านเอกลักษณ์บุคคล หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมรายการเกี่ยวกับตัว บุคคล เช่น เข้าใจสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลอื่น และนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับตัว รวมถึงนำไปใช้เป็นแบบอย่างทางพฤติกรรม ใช้ประพฤติปฏิบัติตาม ใช้พัฒนาบุคลิกภาพตนเอง

3.4 ด้านความบันเทิง หมายถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการรับชมรายการ เพื่อใช้หลีกหนี หรือหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน เพื่อใช้ผ่อนคลายความเครียดจากการ เรียน การทำงาน ตลอดจนได้รับสุนทรียะจากการรับชมรายการ

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือ พึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อราย “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลา ออกอากาศ

4.1 ด้านพิธีกรดำเนินรายการ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือ พึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อ พิธีกรรายการ “ตื่นมาคุย” เช่น บุคลิกภาพของพิธีกร การเล่าข่าวสารของพิธีกร การควบคุม สถานการณ์ในรายการของพิธีกร การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย พิธีกรมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถ แก้ปัญหาเฉพาะได้

4.2 ด้านแขกรับเชิญในรายการ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือ พึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อ แขกรับเชิญในรายการ “ตื่นมาคุย” เช่น แขกรับเชิญเป็นดารานักแสดงที่มีชื่อเสียง ภาพลักษณ์ของแขก รับเชิญมีความน่าสนใจ รวมถึงการตอบคำถามที่ชัดเจน ตรงประเด็นของแขกรับเชิญ

4.3 ด้านความหลากหลายของรายการ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือ พึงพอใจของ ผู้ชมที่มีต่อวิธีการนำเสนอเนื้อหาในรายการ “ตื่นมาคุย” เช่น ความหลากหลายของเนื้อหาที่นำเสนอใน รายการ ความน่าสนใจของเนื้อหาที่นำเสนอ ตลอดจนความทันสมัยและทันเหตุการณ์ของเนื้อหาใน รายการ

4.4 ด้านทีมงานผลิตรายการ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือ พึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อ ทีมงานในรายการ “ตื่นมาคุย” เช่น การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ตัดต่อภาพ การจัดเตรียมฉาก และ เครื่องแต่งกายในรายการ และการลำดับความสำคัญของเนื้อหาข่าวสารที่นำเสนอ

4.5 **ด้านเวลาออกอากาศ** หมายถึง ความรู้สึกรับชม หรือ ฟังพอใจของผู้ชมที่มีต่อเวลาออกอากาศในรายการ “ตื่นมาคุย” เช่น การออกอากาศอยู่ในวัน เวลา ที่เหมาะสม สามารถรับชมรายการได้อย่างสะดวก ความยาวในการออกอากาศเหมาะสม สามารถครอบคลุมเนื้อหาข่าวสารที่นำเสนอได้ทั้งหมด

5. **พฤติกรรมการรับชมรายการ** หมายถึง การรับชม การแสดงออก หรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ความถี่ในการรับชมรายการ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการรับชมรายการ ระยะเวลาการติดตามรับชมรายการ เหตุผลในการรับชมรายการ ลักษณะการรับชมรายการ บุคคลส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมในการรับชมรายการ ปัจจัยในการรับชมรายการ และแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

พฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานทางการวิจัย

1. ผู้รับชมรายการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2. การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
3. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์
4. แนวคิดเกี่ยวกับรายการสนทนา (Talk Show)
5. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ประชากรหรือกลุ่มบุคคล นับว่ามีความสำคัญอย่างมากสำหรับการผลิตรายการโทรทัศน์ เนื่องจากว่าความต้องการและความชอบของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกัน สามารถทำให้ผู้จัดและผู้ผลิตรายการโทรทัศน์รู้ขนาดของกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน รวมถึงการเลือกใช้สื่อเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2534: 64-71) กล่าวว่า ทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์เชื่อว่าคนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งการสื่อสารจัดเป็นพฤติกรรมสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ดังนั้น นักวิชาการมีความเชื่อว่าพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีกิจกรรมและการดำเนินชีวิตตลอดจนมีเวลาว่างที่แตกต่างกัน ทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันออกไปด้วย ดังนี้

1. เพศ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย คือ เพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงนิยมดูละคร ในขณะที่เพศชายนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ หากดูรายการโทรทัศน์เพศชายมักนิยมดูรายการข่าวและกีฬา

นอกจากนี้ พีระ จิโรโสภณ (2531: 440) กล่าวว่า งานวิจัยทางนิเทศศาสตร์ยังชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงมักถูกโน้มน้าวได้ง่ายกว่าผู้ชาย และมักเผยแพร่ความคิดเห็นที่ได้รับนั้นให้ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย ซึ่งผู้หญิงโดยทั่วไปมักมีลักษณะชอบความสวยงาม มีความนุ่มนวล และอารมณ์อ่อนไหว

2. อายุ พบว่า วัยเด็กจะดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าสื่ออื่น ๆ และจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง เช่น การ์ตูน เพลง ในขณะที่วัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง โดยจะฟังเพลงตามสมัยนิยมมากกว่าดูโทรทัศน์โดยจะเปิดรับนิตยสารและภาพยนตร์มากกว่าวัยอื่น ๆ ส่วนวัยผู้ใหญ่การเปิดรับโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์มีมากพอ ๆ กัน แต่เมื่อถึงช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง และเมื่อถึงวัยเกษียณอายุทำงาน 55 - 60 ปี การดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้น

3. การศึกษา พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเปิดรับข่าวสาร รวมถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการเปิดรับเนื้อหาด้านบันเทิงจากสื่อ นอกจากนี้ คนที่มีการศึกษาน้อยฟังวิทยุมากกว่าคนที่มีการศึกษาสูง และผู้รับสารที่มีการศึกษาสูงมักใช้เวลากับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่า

4. รายได้ พบว่า ผู้มีรายได้สูงมักนิยมเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ และไม่ค่อยสนใจเนื้อหาด้านบันเทิง ขณะที่คนที่มีฐานะดี มีการศึกษาสูงเป็นกลุ่มคนที่ได้รับเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด

เช่นเดียวกับ ปรมะ สตะเวทิน (2546: 112-118) กล่าวว่า ผู้รับสารที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่าง ๆ ร่วมกัน ย่อมมีทัศนคติและพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ซึ่งลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่

1. เพศ มีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของแต่ละเพศไว้แตกต่างกัน

2. อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์ และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่มีอายุมาก สาเหตุที่มีความแตกต่าง เนื่องจากแต่ละคนมีประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้มีทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมการใช้สื่อต่างกัน ซึ่งคนที่มีอายุมากมักใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวมากกว่าเพื่อความบันเทิง

3. การศึกษา เป็นปัจจัยทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและ

เข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ โดยทั่วไปแล้วคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ และมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนที่มีการศึกษาต่ำจะใช้สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดมักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีวัฒนธรรมต่างกัน มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยม เป้าหมายและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีรายได้สูงมักจะใช้สื่อจำนวนมาก และมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหรือเรื่องราวที่ตนสนใจ เช่น อ่าน ดู หรือฟังเรื่องการเมือง ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ เป็นต้น

จากทฤษฎีประชากรศาสตร์ที่กล่าวไปข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันนั้น ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ต่างกัน

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

ในวันนี้สื่อต่าง ๆ มีลักษณะเฉพาะมากขึ้น เพื่อให้ทำให้ผู้รับสารเกิดการรับรู้สิ่งใหม่ ๆ จากการใช้สื่อ ขณะที่ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับและแสวงหาข้อมูลข่าวสารตามความชอบและความสนใจ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratification Theory)

พีระ จิระโสภณ (2531: 437) อธิบายว่า ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ เป็นทฤษฎีที่แสดงให้เห็นว่าข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลกับผู้รับสารเสมอไป เนื่องจากว่าผู้รับสารจะเป็นตัวกำหนดอิทธิพลของข่าวสาร ถ้าผู้รับสารไม่แสวงหา ไม่เปิดรับข่าวสารหรือไม่ใช้ประโยชน์จากข่าวสาร ข่าวสารนั้นย่อมไม่มีผลอะไรกับผู้รับสาร โดยข่าวสารจะมีอิทธิพลต่อเมื่อผู้รับสารเปิดรับหรือใช้ข่าวสารนั้นเพื่อสนองความพึงพอใจของตน เช่น เพื่อเป็นคนทันสมัย เพื่อความรอบรู้หรือเพื่อความบันเทิง โดยผู้รับสารไม่ใช่เป็นเพียงผู้ถูกป้อนข่าวสารเพียงเท่านั้นเท่านั้น แต่ต้องเป็นผู้มีความกระตือรือร้น เพื่อแสวงหา หลีกเลี้ยง หรือทำการเลือกสรรที่จะเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ตามความพึงพอใจของตนเอง

เช่นเดียวกับ ยุปล เบ็ญจรงค์กิจ (2534: 35) กล่าวว่า ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า บุคคลจะเลือกใช้สื่อที่แตกต่างกันเพื่อสนองต่อความต้องการและความพึงพอใจของตน ซึ่งพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ ย่อมมาจากพื้นฐานด้านจิตใจของบุคคล นั้น ๆ

ลู (สุรัตน์ ตรีสกุล. 2548; อ้างอิงจาก Lull. 1982) อธิบายถึงลักษณะการเลือกใช้ประโยชน์จากสื่อของผู้รับสาร ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดการจัดวางโครงสร้างในชีวิตประจำวันของผู้รับสาร เช่น ตื่นนอนตอนเช้าด้วยเสียงปลุกของรายการวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ในระหว่างทานอาหารเช้า ชมโทรทัศน์ในระหว่างทานอาหารเย็น และชมละครก่อนเข้านอน เป็นต้น
2. เพื่อให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ด้วยการนำเอาข้อมูลข่าวสาร เช่น ข่าวละคร จากสื่อมวลชน มาใช้เป็นหัวข้อการสนทนา หรือเมื่อต้องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
3. เพื่อเพิ่มการติดต่อ หรือเพื่อหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ เช่น การชมโทรทัศน์อย่างพร้อมหน้าพร้อมตากันในครอบครัว ซึ่งอาจเพิ่มบรรยากาศความสัมพันธ์ในครอบครัวได้ ขณะเดียวกันบางคนอาจเลือกสนใจชมโทรทัศน์เพื่อตัดขาดจากผู้คนรอบข้างในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
4. เพื่อการเรียนรู้ทางสังคม ผู้รับสารสามารถเรียนรู้รายละเอียดในประเด็นข่าวสารต่าง ๆ ทางสังคม ผ่านรายการข่าวหรือกาวิเคราะห์ข่าวจากโทรทัศน์
5. เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการควบคุมสถานการณ์ เช่น การรับรู้ข่าวสารก่อนผู้อื่น เพื่อจัดเตรียมหรือป้องกันภัย เช่น รับรู้ข่าวพายุได้ล่วงหน้าเพื่อเตรียมหาทางป้องกันน้ำท่วม

จากการศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์ โดยใช้ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ซึ่งนักนิเทศศาสตร์ได้อธิบายถึงการสื่อสารของมนุษย์ว่าเกิดจากแรงจูงใจส่วนบุคคล เพื่อนำไปสู่การตอบสนองความต้องการของตนเองในด้านต่าง ๆ และนำไปสู่ความพึงพอใจในการรับชมรายการจากสื่อมวลชน

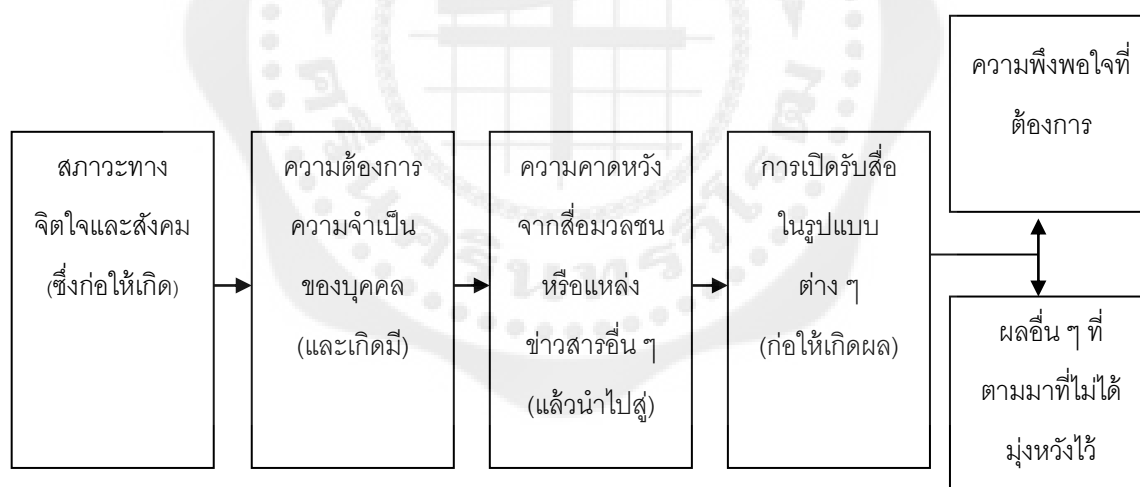
แคทซ์ และคณะ (พีระ จิระโสภณ. 2547; อ้างอิงจาก Katz; et al. 1973) ได้อธิบายแบบแผนการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของผู้รับสาร ดังต่อไปนี้

แนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ คือ การศึกษาผู้รับสาร เกี่ยวกับ

1. สภาวะทางสังคมและจิตใจซึ่งก่อให้เกิด
2. ความต้องการความจำเป็นของบุคคล และเกิดมี
3. ความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งข่าวสารอื่น ๆ แล้วนำไปสู่
4. การเปิดรับสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดผล คือ
5. ความพึงพอใจที่ต้องการ และ
6. ผลอื่น ๆ ที่ตามมาซึ่งอาจไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้

องค์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวคิดการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ มีรูปแบบจำลอง

ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แบบจำลององค์ประกอบของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

ที่มา: พีระ จิระโสภณ. (2547). พฤติกรรมการเลือกเปิดรับและแสวงหาข่าวสารสื่อมวลชน.

แบบจำลองนี้สร้างขึ้นเพื่ออธิบาย สภาวะสังคมและจิตใจของมนุษย์ที่แตกต่างกัน ย่อมทำให้มนุษย์เกิดความต้องการที่ต่างกัน และความต้องการที่ต่างกันอย่างนี้ทำให้แต่ละบุคคลคาดหวังถึงสื่อที่จะใช้ตอบสนองความพึงพอใจของตนเองแตกต่างกันออกไป ดังนั้น ลักษณะการใช้สื่อของแต่ละบุคคลจึงไม่เหมือนกัน ซึ่งทำให้ความพึงพอใจที่ได้รับในขั้นสุดท้ายต่างกันด้วย คำอธิบายเกี่ยวกับแบบจำลองนี้อาจยกเป็นตัวอย่างเพื่อให้เห็นภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ต้องการเป็นคนรอบรู้ ทันสมัย เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น เขาจะมีความคาดหวังจากสื่อว่าการบริโภคของข่าวสารจะตอบสนองความต้องการของตนได้ เขาจึงเลือกใช้สื่อโดยดูรายการข่าวจากวิทยุโทรทัศน์ ฟังข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียง หรืออ่านข่าวจากสิ่งพิมพ์ เพื่อช่วยให้เขาได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการ เป็นต้น

แคทซ์ (Katz; et al. 1974: 127) ได้แบ่งกลุ่มความต้องการจากสื่อของผู้รับสาร ดังนี้

1. Cognitive Need คือ ความต้องการด้านการรับรู้ โดยผู้รับสารเปิดรับสื่อเพื่อจะได้รับข่าวสาร ความรู้ เหตุการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ
2. Affective Need คือ ความต้องการด้านอารมณ์ โดยผู้รับสารเปิดรับสื่อเพื่อจะได้รับความพึงพอใจ หรือความบันเทิงทางอารมณ์
3. Personal Integrative Need คือ ความต้องการส่วนบุคคล โดยผู้รับสารเปิดรับสื่อเพื่อจะได้รับความเชื่อถือ ความมั่นใจ และความมั่นคง
4. Social Integrative Need คือ ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยผู้รับสารเปิดรับสื่อเพื่อจะได้รับความเชื่อถือ ความมั่นใจ และเป็นที่ยอมรับกับคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และสังคม
5. Escape Need คือ ความต้องการหลีกเลี่ยง โดยผู้รับสารเปิดรับสื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากสภาพความเป็นจริงชั่วขณะ หรือเพื่อลดความเครียด

ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริชัย ศิริกายะ และ กาญจนา แก้วเทพ (2531: 110-112) ได้ศึกษาตัวแปรความต้องการที่ผู้รับสารต้องการจากสื่อมวลชน เพื่อทำให้เกิดการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ซึ่ง McQuail และคณะได้สร้างไว้แล้วนำมาใช้ปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับผู้รับสาร ดังนี้

1. ความต้องการสารสนเทศ

1.1 เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสภาพปัจจุบันสังคมและโลก

1.2 เพื่อแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติความคิดเห็นและการตัดสินใจ

- 1.3 สนองความอยากรู้อยากเห็น และสนองความสนใจ
 - 1.4 เพื่อเป็นการเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง
 - 1.5 เพื่อสร้างความรู้ที่มั่นคง
2. ความต้องการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่บุคคล
 - 2.1 เพื่อหาแรงเสริมค่านิยมส่วนบุคคล
 - 2.2 เพื่อเป็นตัวอย่างพฤติกรรม
 - 2.3 แสดงออกร่วมกับค่านิยมของบุคคลอื่น ๆ
 - 2.4 เพื่อมองทะลุภายในตนเอง
3. ความต้องการรวมตัว และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
 - 3.1 เพื่อเข้าไปในสภาพแวดล้อมของบุคคลอื่น
 - 3.2 แสดงออกร่วมกับบุคคลอื่น และเกิดความรู้สึกในลักษณะที่เป็นเจ้าของ
 - 3.3 เพื่อนำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
 - 3.4 เพื่อใช้แทนเพื่อน
 - 3.5 เพื่อช่วยในการดำเนินตามบทบาทสังคม
 - 3.6 เพื่อสร้างสายสัมพันธ์กับครอบครัวและสังคม
4. ความต้องการความบันเทิง
 - 4.1 เพื่อหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงจากปัญหาต่าง ๆ
 - 4.2 เพื่อผ่อนคลาย
 - 4.3 เพื่อความสนุกสนานทางสุนทรียะ
 - 4.4 เพื่อใช้เวลาให้หมดไป
 - 4.5 เพื่อปลดปล่อยอารมณ์
 - 4.6 เพื่อการกระตุ้นทางเพศ

ต่อมา เวนเนอร์ (Wenner. 1985) ได้ศึกษาการใช้สื่อเพื่อให้เกิดประโยชน์และความพึงพอใจ โดยอธิบายเกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนไว้อย่างน่าสนใจ ซึ่งมาจากการรวบรวมผลงานวิจัยเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบแผน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. Orientation Gratifications หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูล เพื่อการอ้างอิง รวมถึงเป็นแรงเสริมในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม เช่น การติดตามข้อมูลข่าวสารเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ

2. Social Gratifications หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์และการเชื่อมโยงทางด้านสังคม ซึ่งเป็นการรับรู้จากข่าวสารเข้ากับเครือข่ายส่วนบุคคล เช่น การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้สนทนากับครอบครัวหรือบุคคลอื่น

3. Para-social Gratifications หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางการดำรงเอกลักษณ์ของบุคคล หรือเพื่ออ้างอิงผ่านตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสื่อ เช่น ขึ้นชอบผู้ประกาศข่าว พิธีกรรายการ และยึดถือเป็นแบบอย่างในทางพฤติกรรม

4. Para-orientation Gratifications หมายถึง การใช้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางด้านความบันเทิง ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ หรือเพื่อปกป้องตนเอง เช่น เป็นการใช้เวลาว่างให้หมดไป เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา

ดังนั้น ผู้รับสารจะเลือกใช้ประโยชน์จากสื่อ ย่อมมีเหตุผลต่าง ๆ และแสวงหาสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจจากสื่อเหล่านั้น หมายถึง ผู้รับสารมีจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์ก่อนบริโภคสื่อ และได้รับความพึงพอใจตามมานั่นเอง

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อทำการศึกษารื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์

รายการวิทยุโทรทัศน์ของประเทศไทย นับเป็นรายการที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะผู้ชมจะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ ความบันเทิงสนุกสนาน รวมถึงกระแสความนิยมต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น ณ ขณะนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วรายการโทรทัศน์ของประเทศไทย มักได้รับอิทธิพลมาจากประเทศทางตะวันตก อย่างเช่น การนำเสนอรายการโทรทัศน์รูปแบบใหม่ที่พัฒนามาจากการแสดงบนเวที (Stage Show) ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก เพราะเนื้อหาและรูปแบบของรายการมีความหลากหลาย ทำให้บางรายการอาจมีการลอกเลียนแบบจากรายการที่ได้รับ

ความนิยมหรือมีชื่อเสียงในประเทศนั้น บางรายการอาจมีการดัดแปลงทั้งในด้านรายละเอียดและองค์ประกอบการผลิตบางอย่างเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับสังคมไทย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์, นิคม ทาแดง และไพบุลย์ คะเชนทรพรรค์ (2547: 149-155) อธิบายถึงความรู้ความเข้าใจ เรื่องรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ ที่นิยมใช้ในการจัดรายการโทรทัศน์ และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย ดังนี้

1. รายการพูดคุย (Talk Program) เป็นรูปแบบรายการที่มีผู้มาปรากฏตัวเพื่อพูดคุยกับผู้ชม โดยการหยิบยกเอาประเด็นเกี่ยวกับข่าวสาร ความเคลื่อนไหว เหตุการณ์ สารความรู้ หรือความบันเทิงที่กำลังอยู่ในความสนใจของผู้ชมรายการมานำเสนอและพูดคุยกับผู้ชมโดยตรง ในสหรัฐอเมริกา นิยมเรียกว่า รายการทอล์คโชว์ (Talk Show) ลักษณะการนำเสนอรายการพูดคุย มีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไป แต่เดิมจะใช้การนำเสนอด้วยการพูดเป็นหลักและมีภาพประกอบเพื่อจะได้ไม่เห็นหน้าผู้พูดตลอดรายการ ในระยะหลังเริ่มใช้รูปแบบอื่น ๆ มาผสมผสาน เช่น การสัมภาษณ์ การสนทนา ฯ ล ฯ การพูดคุยสามารถสอดแทรกความบันเทิง ซึ่งอาจจะเป็นการแสดงดนตรี แสดงตลก หรือแสดงมายากล เพียงแต่การแสดงเหล่านี้ถือเป็นส่วนประกอบของรายการเท่านั้น โดยที่ถือว่าการพูดคุยเป็นจุดเด่นกว่า รายการพูดคุยจะมีคุณภาพและน่าสนใจยิ่งขึ้นหากผู้ดำเนินรายการหรือผู้ที่ทำหน้าที่พูดคุยกับผู้ชมเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการพูดและการนำเสนอเนื้อหาของรายการสามารถดำเนินรายการได้อย่างราบรื่นและเป็นธรรมชาติ

2. รายการสนทนา (Conversational Program) เป็นรูปแบบรายการที่มีคนมาพูดคุยกัน 2 หรือ 3 คน โดยมีบุคคลหนึ่งเป็นผู้ดำเนินรายการ หรือดำเนินการสนทนา ส่วนบุคคลที่เหลือจะเป็นผู้ร่วมสนทนา ผู้ดำเนินรายการจะทำหน้าที่นำการสนทนา และคอยควบคุมการสนทนาให้เป็นไปตามขอบเขตและวัตถุประสงค์ของรายการ คอยเชื่อมโยงประเด็นการสนทนาเพื่อไม่ให้ผู้ชมเกิดความสับสนกับประเด็นที่สนทนา รายการสนทนาแตกต่างกับรายการพูดคุย กล่าวคือ รายการพูดคุยเป็นการพูดคุยกับผู้ชมโดยตรงในขณะที่รายการสนทนามิใช่เป็นการพูดคุยกับผู้ชมโดยตรง แต่เป็นการสนทนากันระหว่างผู้ร่วมรายการ การนำเสนอรายการสนทนาที่ดี มิใช่เพียงการนำเสนอภาพผู้ร่วมสนทนาตัดสลับกันไปมาเท่านั้น หากแต่ควรจะต้องมีภาพเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหรือประเด็นที่กำลังสนทนามาตัดต่อประกอบกับรายการด้วย

3. รายการอภิปราย (Discussion Program) เป็นรูปแบบรายการพูดคุยลักษณะหนึ่ง แต่ไม่ใช่เป็นการพูดคุยกับผู้ชมโดยตรง หากแต่เป็นการพูดคุยระหว่างผู้ดำเนินรายการอภิปราย หรือผู้ดำเนินรายการกับผู้ร่วมรายการ ซึ่งอาจจะมีตั้งแต่ 2 - 4 คน ผู้ร่วมรายการมักจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้ออภิปราย โดยหัวข้อที่หยิบยกมาอภิปรายในรายการ ควรเป็นหัวข้อที่กำลังเป็นที่สนใจของสังคมในขณะนั้น ซึ่งผู้จัดรายการจะต้องเป็นผู้กำหนดขึ้นมา ผู้ดำเนินรายการจะเป็นผู้ทำหน้าที่พูดกล่าวนำถึงหัวข้อที่หยิบยกมาอภิปราย คอยป้อนประเด็นคำถามให้ผู้ร่วมรายการแต่ละคน ได้ร่วมแสดงทรรศนะคติและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ละคน อย่างมีกติกาและมารยาท และต้องคอยควบคุมการอภิปรายให้อยู่ในขอบเขตของประเด็นที่กำหนดไว้ ผู้ดำเนินรายการจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้นำการอภิปรายและสรุปความคิดเห็นของผู้ร่วมอภิปราย ในช่วงจังหวะที่เหมาะสมเท่านั้นจะไม่ร่วมแสดงทรรศนะและความคิดเห็นเหมือนรายการสนทนา วัตถุประสงค์ของรายการอภิปรายส่วนใหญ่ต้องการให้เป็นเวทีแสดงทรรศนะหรือความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนแนวความคิดระหว่างผู้ร่วมรายการหากเป็นรายการอภิปรายที่ถ่ายทอดสด (live) อาจเปิดโอกาสให้ผู้ชมทางบ้านร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยหัวข้อหรือประเด็นที่อภิปราย มักเป็นเรื่องที่มีสาระทางวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม ไม่เป็นเรื่องไร้สาระ

4. รายการสัมภาษณ์ (Interview Program) เป็นรูปแบบรายการที่มีบุคคล 2 คนหรือมากกว่ามาร่วมพูดคุยซักถามปัญหา ข้อสงสัย หรือชี้แจงข้อเท็จจริงตามหัวข้อที่กำหนดในแต่ละรายการ โดยมีผู้ดำเนินรายการ 1 คน ทำหน้าที่สัมภาษณ์หรือซักถาม และผู้ร่วมรายการหรือผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ตอบหรือชี้แจงข้อเท็จจริงต่อข้อคำถาม ซึ่งอาจจะมีจำนวนมากกว่า 1 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเวลาและขอบข่ายเนื้อหาของหัวข้อที่สัมภาษณ์ว่ามีมากน้อยเพียงใด

5. รายการสาธิตและทดลอง (Demonstration and Experimental Program) เป็นรูปแบบรายการที่นำเสนอด้วยการอธิบายกรรมวิธี เทคนิค วิธีการกระบวนการและขั้นตอน หรือรายละเอียดอื่น ๆ ของการกระทำหรือการประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการนำเสนอภาพและเสียงประกอบการสาธิตและทดลองในแต่ละเทคนิค แต่ละวิธีการหรือแต่ละขั้นตอนที่เป็นรูปธรรม สามารถนำไปปฏิบัติหรือทำได้จริง เช่น การสาธิตการเสริมสวย การทำผม การแต่งหน้า การสาธิตการปรุงอาหาร การสาธิตการประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น

6. รายการข่าว (News Program) เป็นรูปแบบรายการที่นำเสนอเหตุการณ์ เรื่องราว ข้อเท็จจริง หรือข้อคิดเห็นที่น่าสนใจ มีความสดใหม่ มีผลกระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่ หรือมีองค์ประกอบข่าวอื่น ๆ โดยใช้วิธีการนำเสนอทั้งในลักษณะของการประกาศ การอ่านคำบรรยายข่าว ประกอบภาพโดยผู้ประกาศข่าว การรายงานพิเศษหรือการสัมภาษณ์โดยผู้สื่อข่าว หรือผู้รายงานข่าว ในสถานที่จริงหรือลักษณะอื่น ๆ

7. รายการสารคดี (Documentary Program) เป็นรูปแบบรายการที่นำเสนอเรื่องราวที่เป็นจริง หรือมีพื้นฐานอยู่บนข้อเท็จจริง ไม่ใช่จากเรื่องที่แต่งขึ้นจากนวนิยายหรือจากจินตนาการ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่ผูกพันกับเหตุการณ์และบุคคลจริง เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับมนุษย์ อย่างไรก็ตามแม้จะเป็นการนำเสนอเรื่องจริง แต่การนำเสนอจะต้องมีลักษณะสร้างสรรค์ไม่ใช่ลอกเลียนแบบจากของจริงทั้งหมดโดยไม่มีการตกแต่ง การนำเสนอเนื้อหาสาระในรายการสารคดีโดยทั่วไป อาจเสนอด้วยภาพ และเสียงบรรยายตลอดรายการโดยไม่มีผู้ดำเนินรายการปรากฏตัวเพื่อคอยพูดเกริ่นนำหรือเชื่อมโยงรายการ หรืออาจมีผู้ดำเนินรายการปรากฏตัวและทำหน้าที่พูดนำเข้าสู่รายการ คอยพูดเชื่อมโยงรายการในแต่ละช่วงแต่ละตอน และคอยพูดสรุปในช่วงท้ายของรายการ

8. รายการละคร (Drama Program) เป็นรูปแบบรายการที่นำเสนอเรื่องราวโดยใช้การแสดง ตามบทบาทในเรื่องราวที่แต่งขึ้นหรือดัดแปลงจากเรื่องจริง เพื่อสื่อความหมายเกี่ยวกับสาระ ข้อคิด คติ เตือนใจ และความบันเทิงไปสู่ผู้ชมรายการ โดยอาศัยองค์ประกอบและเทคนิคทางการละคร ศิลปะการแสดง เทคนิคการถ่ายทำ การตัดต่อลำดับภาพ และการให้เสียงดนตรีและเสียงประกอบ เพื่อให้เรื่องราวมีความสมจริงสมจัง ผู้ชมชมแล้วมีอารมณ์ร่วม และเกิดความรู้สึกลึกซึ้งตาม

9. รายการสาระละคร (Docudrama Program) เป็นรูปแบบรายการที่นำเสนอโดยอาศัยรูปแบบสารคดีผสมผสานกับรูปแบบละคร เป็นนำเอารูปแบบของละครมาใช้เพื่อสื่อความหมาย ถ่ายทอดสาระความรู้ หรือสะท้อนปัญหาต่าง ๆ โดยการผูกเรื่องราวเป็นละครที่สะท้อนให้ผู้ชม ตระหนักและรับรู้ถึงปัญหา สาเหตุของปัญหา และอาจรวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหานั้น ๆ และมีผู้ดำเนินรายการเป็นผู้ทำหน้าที่เกริ่นนำ อธิบายหรือขยายสาระ และสรุปประเด็น

10. รายการเพลง (Music Program) เป็นรายการที่นำเสนอเพลงหรือการแสดงดนตรี ซึ่งสามารถนำเสนอในลักษณะเป็นเพลงที่มีภาพประกอบเป็นเรื่องราวตามเนื้อหาของเพลงที่เรียกว่า มิวสิควิดีโอ (Music Video) หรือเป็นการจัดแสดงดนตรี ที่เรียกว่าการแสดงคอนเสิร์ต ซึ่งอาจจะเป็นการ

บันทึกเทปโทรทัศน์ไว้ล่วงหน้าก่อนออกอากาศแพร่หลาย หรือเป็นการถ่ายทอดสดโดยมีพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการเป็นผู้พูดเปิดนำรายการ พูดเชื่อมโยงเข้าสู่เพลงหรือการแสดงดนตรีของนักร้อง และพูดปิดรายการ

11. รายการนิตยสาร (Magazine Program) เป็นรูปแบบรายการที่นำเสนอเนื้อหาสาระที่หลากหลาย ซึ่งอาจจัดแบ่งเป็นเรื่องย่อยต่างกันหลาย ๆ เรื่อง แต่ละเรื่องจะเป็นแนวเดียวกันหรือต่างแนวกัน และใช้รูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายในรายการเดียวกัน เช่น อาจเริ่มด้วยรายการเพลง สลับด้วยรายการสัมภาษณ์ รายการสารคดี รายการสนทนา หรือรายการละคร แต่สิ่งสำคัญของรูปแบบนิตยสาร ก็คือ การเชื่อมโยงหรือการร้อยเรียงแต่ละเรื่องย่อย หรือแต่ละตอนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความสอดคล้องและกลมกลืนกัน

12. รายการปิกนิกะ (Variety Program) หรือที่นิยมเรียกว่ารายการวาไรตี้ (variety) เป็นรูปแบบรายการที่มุ่งเน้นนำเสนอความบันเทิง โดยใช้รูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายคล้ายๆ กับรายการนิตยสารต่างกันเพียงรายการปิกนิกะไม่จำเป็นต้องเชื่อมโยง หรือร้อยเรียงแต่ละช่วงแต่ละตอนของรายการให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รายการปิกนิกะจึงมีความหลากหลายทั้งในด้านเนื้อหา รายการ และรูปแบบการนำเสนอ โดยมีความมุ่งหวังที่จะสร้างความพึงพอใจ สร้างความสนุกสนานบันเทิงใจให้กับกลุ่มผู้ชมรายการที่มีความชอบแตกต่างกัน รูปแบบรายการที่มักปรากฏในรายการปิกนิกะ ได้แก่ รายการแสดงดนตรีและร้องเพลง รายการแสดงตลกหรือละครตลกเบาสมอง รายการสัมภาษณ์นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง พร้อมการแสดงความสามารถพิเศษ ฯลฯ และองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญในการสร้างสรรค์รายการปิกนิกะ คือ พิธีกรประจำรายการผู้ทำหน้าที่เหมือนตัวแทนของผู้ชมรายการ ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำเสนอ มีไหวพริบดี แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเก่งและมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

13. รายการเกมโชว์ (Game Show Program) เป็นรูปแบบรายการที่จัดให้มีการแข่งขันกันระหว่างผู้ร่วมรายการด้วยการเล่นเกม หรือตอบปัญหาที่ผู้จัดรายการกำหนดขึ้นภายใต้เงื่อนไขของกฎและกติกาที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เกมหรือกิจกรรมที่จัดอาจเป็นการแข่งขันทางร่างกาย หรือใช้สติปัญญา ระหว่างผู้เข้าร่วมแข่งขัน ฝ่ายชนะจะได้รับรางวัลเป็นเงินหรือของรางวัลที่มีมูลค่าจำนวนมาก ในขณะที่ผู้แพ้จะได้รับเงินหรือของรางวัลตอบแทน โดยมีพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการเป็นผู้อธิบายชี้แจงกติกาคอยดำเนินการและควบคุมการแข่งขันให้เกิดความสนุกสนานและยุติธรรม ในกรณีที่เป็นการแข่งขันตอบ

ปัญหาโดยตรงอาจเรียกว่าเป็นรายการตอบปัญหา (Quiz Program) ซึ่งมักเป็นการทดสอบความรู้หรือ
 เชาว์ปัญญาในเรื่องต่าง ๆ

14. รายการสปรอต (Spot Program) เป็นรูปแบบรายการที่นำเสนอเนื้อหาสาระที่ผ่าน
 กระบวนการผูกเรื่องและเรียบเรียงให้สั้นกะทัดรัด และใช้ศิลปะการนำเสนอด้วยภาพและเสียง ที่
 สอดคล้องและกลมกลืนกับเนื้อหาสาระโดยใช้ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 30 - 60 วินาที วัตถุประสงค์ของ
 การนำเสนอในรูปแบบสปรอตวิทยุโทรทัศน์ก็เพื่อจะตอกย้ำซ้ำเตือน ด้วยการออกอากาศแพร่ภาพ
 บ่อยครั้ง เช่น สปรอตประชาสัมพันธ์ สปรอตโฆษณา หรือสปรอตทรงคีในเรื่องราวหรือประเด็นปัญหา
 หนึ่งของสังคม ซึ่งผู้รณรงค์ต้องการโน้มน้าวหรือชักจูงใจ ให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ และร่วมมือกัน
 ปฏิบัติตาม

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า รายการ “ตื่นมาคุย” จัดเป็นรายการโทรทัศน์ประเภท
 รายการพูดคุย (Talk Program) ออกอากาศสดทุกวันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 8.00 - 9.00 น. ทาง
 สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี โดยเป็นรายการที่นำเสนอประเด็นที่น่าสนใจในแต่ละวัน เช่น
 ข่าวสาร ความเคลื่อนไหว เหตุการณ์ สารความรู้ และความบันเทิงที่กำลังอยู่ในความนิยมของผู้ชม
 รายการ ผ่านการนำเสนอของพิธีกรและพูดคุยกับผู้ชมโดยตรง อีกทั้งยังมีการสัมภาษณ์และสนทนากับ
 แขกรับเชิญ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้รายการประสบความสำเร็จและได้รับกระแสนิยมเพิ่มขึ้น โดยในปี
 พ.ศ. 2560 มีพิธีกรดำเนินรายการ 4 คน ได้แก่ คุณวุฒิชัย มลิณทจินดา คุณธัญญาเรศ เองตระกูล คุณ
 สุธมนทิพย์ เหลืองอุทัย และคุณเฉลิมพล ทิฆัมพรธีรวงศ์

4. แนวคิดเกี่ยวกับรายการสนทนา (Talk Show)

วสัน อติศัพท์ (2533: 154) อธิบายว่า รายการสนทนา (Talk Show) เป็นรายการที่มีผู้ร่วม
 รายการตั้งแต่ 2 ขึ้นไป ร่วมสนทนาในประเด็นใดที่เป็นที่น่าสนใจในขณะนั้น รายการนี้จะต่างกับ
 รายการสัมภาษณ์ตรงที่ รายการสัมภาษณ์เน้นการถามและตอบมากกว่า ในขณะที่รายการนี้จะเน้น
 การแสดงความคิดเห็น อาจจะเห็นด้วยหรือต่างทัศนะกันออกมา หรือเป็นการร่วมกันวิเคราะห์
 เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งเป็นรายการที่ทำให้ผู้ชมได้รับความเห็นที่หลากหลายบางครั้ง
 รายการประเภทนี้จัดให้มีผู้ชมเข้าร่วมรายการด้วย

การเตรียมรายการมีลักษณะเช่นเดียวกับรายการสัมภาษณ์ที่จะต้องเลือกหัวเรื่องที่เป็นที่น่าสนใจเหมาะสมกับรายการสนทนา รวมถึงการเลือกผู้ดำเนินรายการ และผู้ร่วมสนทนาซึ่งควรจัดให้มีความหลากหลายทางความคิด ไม่ใช่โน้มเอียงไปทางใดทางหนึ่งจนเกินไป ผู้ดำเนินรายการจะต้องรอบรู้ในเรื่องนั้นอย่างดีที่จะเป็นผู้นำการสนทนา

ทรงศักดิ์ แฟงนคร (2534: 28) อธิบายว่า รายการประเภท “Talk Show” นั้นเป็นรายการอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างสูงในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าในทุกวันนี้ รายการประเภทนี้จะไม่ถือว่าเป็นรายการที่แปลกใหม่อะไร โดยวันแรกที่ปรากฏรายการรูปแบบนี้ขึ้นในประเทศไทย คือ รายการ “คืนนี้ที่ช่อง 9” เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 จนถึงวันนี้ได้ปรากฏรายการรูปแบบประเภท “Talk Show” ขึ้นมาอีกหลายรายการ แต่ละรายการได้พยายามคิดค้นวิธีการที่จะผลิตรายการให้น่าสนใจมากที่สุด ซึ่งรายการโทรทัศน์จะประสบความสำเร็จได้นั้น ประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. พิธีกรดำเนินรายการ ถือเป็นหัวใจของรายการ เพราะภาพของรายการจะเป็นเช่นไร พิธีกรมีส่วนสำคัญอย่างมากในการสร้างขึ้นมา ถ้ารายการใด ๆ ก็ตามมีการเตรียมความพร้อมมาเป็นอย่างดี แต่ในการอัดรายการพิธีกรไม่มีความสามารถในการควบคุมรายการให้ราบรื่นเหมาะสม รายการนั้น ๆ ก็จะต้องคุณค่าไป ซึ่งบุคคลที่จะมาเป็นพิธีกรนั้นต้องมีบุคลิกที่สามารถดึงดูดใจผู้ชม และมีความเป็นตัวของตัวเอง ดังนั้น พิธีกรจะต้องพัฒนาตัวเองให้เป็นผู้มีความรู้กว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการบันเทิง วิทยาศาสตร์ การแพทย์ เป็นต้น

2. แกรับเชิญในรายการ นอกจากพิธีกรจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้รายการมีความน่าสนใจแล้ว สิ่งที่จะเป็นตัวดึงดูดความสนใจของผู้ชมอีกประการหนึ่ง คือ ความน่าสนใจของแกรับเชิญ ถ้าแกรับเชิญเป็นผู้ที่ประชาชนให้ความสนใจหรือมีข่าวคราวปรากฏอยู่ในขณะนั้น ย่อมจะทำให้ดึงดูดผู้ชมให้ติดตามรายการได้เป็นอย่างดี แต่ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์ในสื่อต่าง ๆ ให้ผู้ชมได้รับรู้อย่างเพียงพอด้วย

3. ความหลากหลายของรายการ สำหรับรายการประเภททอล์คโชว์นั้นเชื่อว่าจะมีการสนทนาพูดคุยกับแกรับเชิญเพียงอย่างเดียวแล้วจะทำให้รายการนั้นอยู่ในความสนใจของผู้ชมได้ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของรายการที่มอบสาระและความบันเทิงต่อผู้ชม นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการดึงดูดความสนใจของผู้ชม ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ารายการพยายามคิดค้นรูปแบบการแสดงต่าง ๆ เพื่อเสริมให้รายการน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่น การร้องเพลง เป็นต้น

4. ทีมงานผลิตรายการ ในการผลิตรายการโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นรายการใด ๆ นั้น ถ้าทีมงานมีคุณภาพและมีการประสานงานกันเป็นอย่างดีแล้ว คุณภาพของรายการย่อมออกมาดี แต่ถ้าการประสานงานของทีมงานเกิดความล้มเหลว มีข้อผิดพลาด ย่อมทำให้คุณภาพของรายการออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจตามไปด้วย

5. เวลาที่ออกอากาศ เป็นปัจจัยในความสำเร็จของรายการโทรทัศน์เช่นกัน ถ้ารายการดีแต่ไปอยู่ในช่วงที่ไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายหรือตึกจนเกินไปจะส่งผลต่อจำนวนผู้ชมที่ต้องลดลงไป และส่งผลต่อความสำเร็จของรายการ ดังนั้น เวลาในการออกอากาศจึงมีส่วนสำคัญอย่างมากในความสำเร็จของรายการและเป็นปัจจัยที่ไม่ควรมองข้ามไป

เพราะฉะนั้น รายการโทรทัศน์จำเป็นต้องมีปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ เพื่อสนับสนุนรายการให้มีความน่าสนใจมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยนำมาเพื่อใช้ในการศึกษา งานวิจัยฉบับนี้ เนื่องจากว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสำคัญอย่างมากที่จะทำให้รายการได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับของประชาชน

5. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเปิดรับสื่อ

การสื่อสารเปรียบเสมือนปัจจัยหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ นอกเหนือไปจากปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อความอยู่รอด ซึ่งได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค แม้ว่าการสื่อสารจะไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับมนุษย์เหมือนกับปัจจัยสี่ แต่การที่มนุษย์จะได้มาซึ่งปัจจัยสี่เหล่านั้น ย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ (ยุพดี ฐิติกุลเจริญ. 2537: 3)

ปัจจุบันสื่อมีบทบาทสำคัญอย่างมากในสังคม เพราะสื่อเป็นเหมือนตัวเชื่อมโยงความรู้ ข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้รับสารมากที่สุด จำเป็นต้องเลือกสื่ออย่างเหมาะสม ซึ่งสื่อที่ใช้ในการสื่อสารแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ปรอมะ สตะเวทิน. 2541: 134-135)

1. สื่อมวลชน (Mass Media) หมายถึง สื่อที่ทำหน้าที่นำข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสารซึ่งประกอบไปด้วยคนจำนวนมาก ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ นิตยสาร และภาพยนตร์ ซึ่งคุณสมบัติของสื่อมวลชนที่ดี คือ สามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสารจำนวน

มากได้ในเวลาอันรวดเร็ว

2. สื่อเฉพาะกิจ (Specialized Media) หมายถึง สื่อที่ผลิตขึ้นโดยมีเนื้อหาเฉพาะ ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น หนังสือ คู่มือ จุลสาร โปสเตอร์ แผ่นพับ นิทรรศการ เป็นต้น ซึ่งคุณสมบัติของสื่อเฉพาะกิจที่ดี คือ ผู้ส่งสารสามารถส่งสารเฉพาะไปถึงผู้รับสารได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

3. สื่อบุคคล (Person Media) หมายถึง ตัวบุคคลที่ถูกนำมาใช้สื่อสารกับผู้รับสาร ทั้งในรูปของการสนทนาหรือการประชุมกลุ่ม ซึ่งคุณสมบัติของสื่อบุคคลที่ดี คือ สามารถเผยแพร่ข่าวสารให้เป็นไปในลักษณะยืดหยุ่น ปรับให้เข้ากับผู้รับสารแต่ละบุคคลได้ และทำให้ทราบถึงความรู้สึกของผู้รับสารได้ในทันที

ปรมะ สตะเวทิน (2541) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับสื่อของบุคคล ดังนี้

1. ความต้องการ ความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทั้งระดับสูงและระดับต่ำ เปรียบเสมือนตัวกำหนดทางเลือกของบุคคลนั้น ๆ เพื่อเลือกตอบสนองของความต้อง เพื่อให้ได้ข่าวสาร ความรู้ และสร้างความพึงพอใจ

2. ทศนคติและค่านิยม เป็นความชอบส่วนบุคคลต่อเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งทศนคติและค่านิยมมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการเลือกเปิดรับสื่อ

3. เป้าหมาย บุคคลมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตต่างกัน ทั้งในเรื่องอาชีพ การเข้าสังคม การพักผ่อน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปิดรับสื่อของแต่ละบุคคลต่างกันออกไป

4. ความสามารถ ความสามารถเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือความสามารถด้านภาษาส่งผลต่อการเลือกเปิดรับสื่อ

5. การใช้ประโยชน์ บุคคลจะให้ความสนใจและใช้ความพยายามในการจำจำข่าวสารที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

6. ลีลาในการสื่อสาร การเป็นผู้รับสารขึ้นอยู่กับการสื่อสารของแต่ละบุคคล เช่น ความชื่นชอบในสื่อประเภทนั้น ๆ เป็นกรณีพิเศษ

7. สภาพะ หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับสื่อ

8. ประสบการณ์และนิสัย บุคคลมีการพัฒนานิสัยการรับสาร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ โดยบุคคลจะมีความชื่นชอบต่างกัน เช่น มีความชอบสื่อหรือรายการประเภทใด บุคคลนั้นย่อมเลือก

เปิดรับสื่อที่ตนเองสนใจ

เบคเกอร์ (พรกมล รัตนภรณ์. 2542; อ้างอิงจาก Beaker. 1971) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ โดยจำแนกตามพฤติกรรมในการเปิดรับของผู้รับชม ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) คือ บุคคลจะแสวงหาข้อมูล เพื่อให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่น ๆ

2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptive) คือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อต้องการทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ เช่น เปิดดูรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชื่นชอบหรือมีผู้แนะนำ หากมีข้อมูลข่าวสารที่ตนเองสนใจ บุคคลนั้นย่อมเปิดดูหรือให้ความสนใจเป็นพิเศษ

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) คือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสาร เพื่อผ่อนคลายอารมณ์

เช่นเดียวกับ พีระ จิรโสภณ (2529: 636) กล่าวว่า พฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารยังมีกระบวนการเลือกสรรด้วยสาเหตุต่าง ๆ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีพฤติกรรมในการเปิดรับสารที่แตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ ความเชื่อ ทักษะคติ ความต้องการ ฯลฯ ที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น พฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารประกอบไปด้วยสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเหงา เนื่องจากมนุษย์ต้องการมีเพื่อน และไม่สามารถอยู่ได้เพียงลำพัง จึงต้องหากทางสื่อสารกับบุคคลอื่น เพราะเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ต้องการจะรับรู้ข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

2. ประโยชน์ใช้สอย มนุษย์ต้องการรับรู้ข่าวสารเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น ได้รับความรู้ ความสนุกสนาน ความบันเทิง เป็นต้น

3. สื่อต่าง ๆ เป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่มีลักษณะกระตุ้น ชี้นำ ทำให้ผู้รับข่าวสารต้องการได้รับข่าวสารนั้น ๆ มากขึ้น เพื่อทันต่อเหตุการณ์

แม็คคลอร์ด (McLeod. 1972: 123) ได้กล่าวว่าตัวชี้วัด (Index) ที่ใช้วิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ เพื่อหาคำตอบที่นิยมใช้กัน ประกอบไปด้วย

1. วัดจากเวลาที่ใช้สื่อ

2. วัดจากความถี่ของการใช้สื่อแยกตามประเภทของเนื้อหารายการที่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม แม็คคลอร์ด กล่าวว่า การวัดในเรื่องของเวลาที่ใช้กับสื่อ มีข้อเสียตรงที่ คำตอบ

ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ความสนใจของผู้ชม เวลาว่างของผู้ชม และการมีสื่อใกล้ตัว ด้วยเหตุนี้เอง คำตอบที่เกี่ยวกับเวลาที่ใช้สื่อจึงมักไม่สามารถนำมาแปลความหมายได้ในเชิงจิตวิทยา และไม่ให้ผลที่ชัดเจนเมื่อนำไปเชื่อมโยงกับตัวแปรอื่น ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาความไม่ชัดเจนดังกล่าว จึงได้มีการวัดตัวแปรพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน โดยใช้ความถี่ของการอ่านหนังสือพิมพ์ ความถี่ของการชมรายการโทรทัศน์ และความถี่ของการรับฟังรายการวิทยุ เป็นต้น

ดังนั้น พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับสื่อ ลักษณะการเปิดรับสื่อ ระยะเวลาหรือช่วงเวลาในการเปิดรับสื่อ รวมถึงสาเหตุที่ผู้ชมเปิดรับสื่อ เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของตนเอง โดยการเปิดรับสื่อจากช่องรายการโทรทัศน์ในประเทศไทยนับว่าเป็นทางเลือกที่สะดวก และยังเข้าถึงผู้ชมได้ง่ายกว่าช่องทางอื่น ๆ อีกด้วย

สรุป จากแนวคิดและทฤษฎีทั้งหมดที่ได้กล่าวไป ซึ่งประกอบไปด้วย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบรายการวิทยุโทรทัศน์ แนวคิดเกี่ยวกับรายการสนทนา (Talk Show) และแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวความคิด ในการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตี้นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการศึกษาว่าผู้ชมในกรุงเทพมหานครมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับชมมากน้อยเพียงใด และมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของรายการโทรทัศน์อยู่ในระดับใด โดยการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมจะสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ ดังกล่าว

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วณัสนันท์ ศิวรังสรรค์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมรายการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 25 - 34 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท พฤติกรรมของผู้ชมรายการ พบว่า ชมรายการโดยเฉลี่ย 3.71 วันต่อสัปดาห์ ใช้ระยะเวลาในการชมรายการโดยเฉลี่ย 37.65 นาทีต่อวัน ส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ โดยตัวผู้ชมเองมีอิทธิพลต่อการชมรายการมากที่สุด และสาเหตุที่ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” เพราะต้องการทราบข่าวสาร ด้านความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ประกอบด้วย ด้านผู้ดำเนินรายการ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านรูปแบบเนื้อหา และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม อยู่ในระดับพึงพอใจ ส่วนด้านความจงรักภักดีโดยรวมของผู้ชมที่มีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย พบว่า ผู้ชมรายการที่มีอายุและรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันแตกต่างกัน และผู้ชมรายการที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการต่อวันแตกต่างกัน ส่วนความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านผู้ดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านวิธีการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการชมรายการ ในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน และความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ในระดับต่ำทิศทางตรงข้ามกัน ส่วนความจงรักภักดีต่อรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์ ในระดับต่ำทิศทางเดียวกัน

อัญชลี มุ่งพาลชล (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชม

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 - 30 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท พฤติกรรมผู้ชมรายการ พบว่า มีความถี่ในการชมโดยเฉลี่ย 3 วัน/สัปดาห์ ผู้ชมใช้เวลาชมรายการโดยเฉลี่ย 42.75 นาที/วัน โดยผู้ชมส่วนใหญ่ไม่เคยแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามในรายการ และมักรับชมคนเดียว โดยผู้ชมมีตัวเองเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจชมรายการ และมีสาเหตุสำคัญที่เลือกชมรายการ คือ ต้องการทราบข่าวสาร ด้านความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ประกอบด้วย ด้านรูปแบบเนื้อหาข่าว ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจ

สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมรายการที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในด้านเวลาที่ชมรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ชมรายการที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในด้านความถี่ในการชมรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผู้ชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในด้านความถี่ในการชมรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในด้านรูปแบบเนื้อหาข่าวโดยรวม และด้านวิธีการนำเสนอโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ ด้านความถี่ในการชมรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับต่ำมากที่สุดทางเดียวกัน ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ ด้านความถี่ในการชมรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับต่ำที่สุดทางเดียวกัน ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในด้านรูปแบบเนื้อหาข่าวโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ ด้านเวลาที่ชมรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับต่ำที่สุดทางเดียวกัน และความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในด้านผู้ดำเนินรายการโดยรวม และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมโดยรวม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมรายการ ด้านเวลาที่ชมรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในระดับต่ำที่สุดทางเดียวกัน

ณัฐชลี นุตประวีณ์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ของผู้ชม ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 - 40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพ

พนักงานบริษัทเอกชน รายได้ต่อเดือน 15,000 - 25,000 บาท มีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการทุกซีซั่น ผ่านช่องทางโทรทัศน์ โดยความถี่ในการรับชม คือ 1 - 4 สัปดาห์/ซีซั่น มีระยะเวลาในการรับชมจนจบรายการ ลักษณะในการรับชมรายการเปลี่ยนช่องเมื่อมีโฆษณา เลือกชมรอบการแข่งขัน Blind Audition โดยรับชมกับครอบครัวหรือญาติ แต่ส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมในการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ ด้านความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับสูง ส่วนประโยชน์จากการรับชมรายการอยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการด้านความบันเทิงมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย พบว่า ความถี่ในการเปิดรับชม และระยะเวลาในการเปิดรับชม มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเปิดรับชมรายการ ในด้านรูปแบบรายการ ด้านการนำเสนอรายการ ด้านเนื้อหารายการ ด้านคุณสมบัติของผู้ตัดสิน และด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนลักษณะในการเปิดรับชมรายการ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเปิดรับชมรายการเช่นกัน โดยความสัมพันธ์ของลักษณะการเปิดรับชมรายการกับความพึงพอใจต่อการเปิดรับชมรายการ ด้านรูปแบบรายการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แต่ในด้านการนำเสนอรายการ ด้านเนื้อหารายการ ด้านคุณสมบัติของผู้ตัดสิน และด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการ เป็นไปในทิศทางตรงข้ามกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

วรพงษ์ เชื้อไตรสรณ์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ของผู้ชมรายการเรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21 - 30 ปี การศึกษาปริญญาตรี เป็นนักเรียน/นักศึกษา และพนักงานบริษัทเอกชนในจำนวนที่เท่ากัน มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับรายการ เรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ พบว่า มีความถี่ในการเปิดรับรายการ 1 - 2 ครั้งต่อเดือน ระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการ 15 - 30 นาที ส่วนสถานที่ในการเปิดรับรายการมากที่สุด ได้แก่ ที่บ้าน ซึ่งรับชมรายการในลักษณะตั้งใจดูเนื้อหารายการเพียงบางช่วง โดยเปิดรับชมกับครอบครัว เพื่อการติดตามข่าวสารประจำวัน โดยประเภทเนื้อหาข่าวที่ติดตามมากที่สุด ได้แก่ ข่าวสังคม แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยร่วมกิจกรรมกับทางรายการ ส่วนด้านการใช้ประโยชน์จากรายการ เรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลข่าวสารและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านความพึงพอใจต่อรายการ เรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการมาก

ที่สุด อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

สรุปผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับรายการ เรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ กับการใช้ประโยชน์จากรายการ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความถี่ ระยะเวลา และลักษณะการเปิดรับชมรายการ มีค่าเป็นบวก โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับรายการ เรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ กับความพึงพอใจต่อรายการ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความถี่ ระยะเวลา และลักษณะการเปิดรับชมรายการ มีค่าเป็นบวก โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายการกับความพึงพอใจต่อรายการ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยรวมมีค่าเป็นบวก แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

กมลลาสน์ เอียดศรีชาย (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดรับและความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครต่อรายการพยากรณ์อากาศ แนวสาระบันเทิง “ฝนฟ้าอากาศ” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุ 31 - 40 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย และมีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท มีพฤติกรรมการชมรายการบ่อย (4 - 6 ครั้งต่อสัปดาห์) ส่วนมากจะชมตลอดจนจบรายการ และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านผู้ดำเนินรายการ คือ เปรมสุตา สันติวิวัฒนา มากที่สุด

สรุปผลการวิจัย พบว่า ผู้ชมที่มีอายุ อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการพยากรณ์อากาศ แนวสาระบันเทิง “ฝนฟ้าอากาศ” ในด้านความถี่และระยะเวลาที่แตกต่างกัน ในทางกลับกัน ผู้ชมที่มีเพศ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความถี่และระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการพยากรณ์อากาศ แนวสาระบันเทิง “ฝนฟ้าอากาศ” ไม่แตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ของการเปิดรับชมรายการกับความพึงพอใจต่อรายการ ในแง่ความถี่ในการรับชมรายการ พบว่า ความถี่ในการรับชมรายการ “ฝนฟ้าอากาศ” มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ เฉพาะด้านเนื้อหารายการ ด้านวิธีนำเสนอ และด้านผู้ดำเนินรายการ เปรมสุตา สันติวิวัฒนา ส่วนในแง่ของระยะเวลาในการเปิดรับชม พบว่า ระยะเวลาในการเปิดรับชมของผู้ชมรายการ “ฝนฟ้าอากาศ” มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ เฉพาะด้านเนื้อหารายการเท่านั้น ขณะที่ในแง่ระยะเวลาในการเปิดรับชมของผู้ชมรายการ “ฝนฟ้าอากาศ” ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ ด้านวิธีการนำเสนอ ด้านผู้ดำเนินรายการ เปรมสุตา สันติ

วัฒนา และกมลลาสน์ เขียดศรีชัย รวมถึงไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครด้วย

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” จึงได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสื่อจากรายการต่าง ๆ เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับชมรายการ โดยผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวความคิดและแบบสอบถามในงานวิจัยฉบับนี้ ประกอบไปด้วย ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านการใช้ประโยชน์ ปัจจัยด้านความพึงพอใจ เพื่อใช้วิเคราะห์พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ที่ได้นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ อ้างอิงจาก ยุกต เบญจรงค์กิจ (2534: 64-71) เพื่อทราบถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ อ้างอิงจาก เวนเนอร์ (1985) เพื่อศึกษาปัจจัยการใช้ประโยชน์ ได้แก่ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแบบสอบถามการใช้ประโยชน์จากรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี
3. แนวคิดเกี่ยวกับรายการสนทนา (Talk Show) อ้างอิงจาก ทรงศักดิ์ แฟงนคร (2534: 28) ซึ่งองค์ประกอบของรายการสนทนา ประกอบด้วย พิธีกรดำเนินรายการ แขกรับเชิญในรายการ ความหลากหลายของรายการ ทีมงานผลิตรายการ และเวลาออกอากาศ และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแบบสอบถามความพึงพอใจจากรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี
4. แนวคิดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ อ้างอิงจาก แม็คคลอร์ด (1972: 123) และ พีระจิโรโสภณ (2529: 636) เพื่อศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแบบสอบถาม พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ต่อพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) และการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ชมที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณจำนวนประชากรของทาโร ยามาเน่ (กัลยา วานิชปัญญา. 2548: 28) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 pq}{E^2}$$

โดยที่ n = ขนาดตัวอย่าง

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน (Z score) ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น

p = สัดส่วนของประชากรหรือความน่าจะเป็นของประชากรที่สนใจศึกษา

q = สัดส่วนของประชากรที่ไม่ได้สนใจศึกษา = $1-p$

E = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนของประชากรเท่ากับ 50% หรือ 0.50 และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% นั่นคือ $\alpha = 0.05$ หรือ $1-\alpha/2 = 0.975$ เปิดตารางค่า Z ได้ 1.96

$$Z = 1.96$$

$$P = 0.5$$

$$E = \text{สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้} = 5\% \text{ ดังนั้น } E = 0.05$$

เพราะฉะนั้น ขนาดตัวอย่างจึงได้

$$\begin{aligned} n &= \frac{(1.96)^2(0.5)(0.5)}{(0.05)^2} \\ &= \frac{(3.8416)(0.25)}{0.0025} \\ &= 384.16 \end{aligned}$$

ผลการคำนวณจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง $n = 385$ คน การวิจัยครั้งนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน และผู้วิจัยได้เพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีก 15 คน เพราะฉะนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอนในการเลือก ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกเขตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันกรุงเทพมหานครแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 50 เขต โดยทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 5 เขต ได้แก่ สาทร ปทุมวัน บางกะปิ วัฒนา ธนบุรี

ขั้นตอนที่ 2 ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยใช้โควตา (Quota Sampling) โดยการกำหนดโควตาสำหรับจำนวนตัวอย่างที่ต้องการศึกษา 5 เขต โดยกำหนดให้เก็บตัวอย่างในแต่ละเขต 80 ตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมไว้ เช่น บริเวณห้างสรรพสินค้า มหาวิทยาลัย และอาคารสำนักงานทั่วไป เป็นต้น โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเอง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวกับตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสภาพสมรส โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-ended Questions) ซึ่งประกอบด้วยคำถามที่ให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous Question) และคำถามที่ให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choices Question) จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด ที่มีคำตอบให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous Question) ซึ่งแบ่งออกเป็น เพศชายและเพศหญิง โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด โดยเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยเกณฑ์ช่วงอายุกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม มีคำตอบให้เลือก ดังนี้ (ธิดาวรรณ จงเกรียงไกร. 2557: 45)

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี
2. 21 - 25 ปี
3. 26 - 30 ปี
4. 31 - 35 ปี
5. 36 - 40 ปี
6. 41 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด โดยเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
3. สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 4 อาชีพ เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด โดยเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
2. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
3. พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง
4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
5. พ่อบ้าน/แม่บ้าน
6. อื่น ๆ ไประบุระบุ.....

ข้อที่ 5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด โดยเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งสามารถกำหนดรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังนี้ (ธิดาวรรณ จงเกรียงไกร. 2557: 46)

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
2. 10,001 - 20,000 บาท
3. 20,001 - 30,000 บาท
4. 30,001 - 40,000 บาท
5. 40,001 บาทขึ้นไป

ข้อที่ 6 สถานภาพสมรส เป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด โดยเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. โสด
2. สมรส/อยู่ด้วยกัน
3. หม้าย/หย่าร้าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งคำถามเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง จำนวนทั้งหมด 11 ข้อ ประกอบด้วยคำถามประเภทปลายเปิดแบบ Likert Scale Questions โดยเลือกตอบในข้อที่ตรงกับระดับความเห็นมากที่สุด โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2548: 149-150)

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง น้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาช่องกว้างของอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยใช้สูตรการคำนวณช่องกว้าง ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ดังนั้น การวัดคะแนนเฉลี่ยของระดับความเห็นเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยให้แต่ละหน่วยมีช่วงคะแนนเท่า ๆ กัน สามารถแบ่งได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งคำถามเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ จำนวนทั้งหมด 17 ข้อ ประกอบด้วยคำถามประเภทปลายปิดแบบ Likert Scale Questions โดยเลือกตอบในข้อที่ตรงกับระดับความเห็นมากที่สุด โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2548: 149-150)

ระดับคะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง มาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง น้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับการหาช่องกว้างของอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยใช้สูตรการคำนวณช่องกว้าง ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้น การวัดคะแนนเฉลี่ยของระดับความเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยให้แต่ละหน่วยมีช่วงคะแนนเท่า ๆ กัน สามารถแบ่งได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ความถี่ในการรับชมรายการ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการรับชมรายการ ระยะเวลาการติดตามรับชมรายการ เหตุผลในการรับชมรายการ ลักษณะการรับชมรายการ บุคคลส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมในการรับชมรายการ ปัจจัยในการรับชมรายการ และแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำนวนทั้งหมด 8 ข้อ โดยมีลักษณะแบบสอบถาม ดังนี้

ข้อที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับความถี่ในการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ใช้ระดับการวัดข้อมูลแบบอัตราส่วน (Ratio Scale)

ข้อที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการติดตามรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เป็นระยะเวลาสั้นเท่าใด โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. น้อยกว่า 3 เดือน
2. 4 - 7 เดือน
3. 8 - 11 เดือน
4. มากกว่า 1 ปี

ข้อที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับเหตุผลในการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. เพื่อคลายเหงา
2. เพื่อใช้เวลาว่างให้หมดไป
3. เพื่อความบันเทิง
4. เพื่อความรู้
5. เพื่อคลายความเครียด

ข้อที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. ตั้งใจชมตลอดจนจบรายการ
2. ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนช่องเมื่อมีการโฆษณา
3. ตั้งใจชมผ่าน ๆ โดยชมสลับกับช่องรายการอื่น
4. เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน และทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปด้วย

ข้อที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับบุคคลส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมในการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. ชมคนเดียว
2. ชมกับบุคคลในครอบครัว
3. ชมกับเพื่อน
4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ข้อที่ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยในการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ที่ประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) โดยเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. พิธีกรดำเนินรายการสนุก
2. เขกรับเชิญเป็นผู้มีชื่อเสียง
3. เนื้อหารายการทันสมัย มีความสด
4. สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน
5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ข้อที่ 8 เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ในอนาคต โดยเป็นแบบสอบถามความหมายที่ตรงข้ามกัน (Semantic Differential Scale) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การกำหนดคะแนน ดังนี้

- ระดับคะแนน 5 หมายถึง รับชมแน่นอน
- ระดับคะแนน 4 หมายถึง คาดว่าจะรับชม
- ระดับคะแนน 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ
- ระดับคะแนน 2 หมายถึง อาจจะไม่รับชม
- ระดับคะแนน 1 หมายถึง ไม่รับชมแน่นอน

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาความถี่ โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการอธิบายผลคำนวณ โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2548: 162)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนโดยให้แต่ละหน่วยมีช่วงคะแนนเท่า ๆ กัน สามารถแบ่งได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มรับชมแน่นอน

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มคาดว่าจะรับชม

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มไม่แน่ใจ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มอาจจะไม่รับชม

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มไม่รับชมแน่นอน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร บทความต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตการวิจัย และการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดขอบเขตของแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะต้องมีความชัดเจน และสอดคล้องกับความมุ่งหมายในการวิจัย

3. นำเครื่องมือที่ได้ศึกษามาสร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire)

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไข

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะในขั้นที่ 4 จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพื่อพิจารณาเป็นขั้นตอนสุดท้าย

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) โดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลอง

ใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของชุดคำถามในแบบสอบถาม เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาใช้สูตรของ ครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \infty \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มากแสดงว่ามีระดับความเชื่อมั่นสูง ซึ่งแบบสอบถามต้องมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550: 443)

การคำนวณหาความเชื่อมั่นในแบบสอบถามตอนที่ 2 การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” และแบบสอบถามตอนที่ 3 ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามเป็นรายด้าน โดยผลการทดสอบความเชื่อมั่น มีดังนี้

ด้านข้อมูลข่าวสาร	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .749
ด้านสังคม	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .891
ด้านเอกลักษณ์บุคคล	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .746
ด้านความบันเทิง	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .790
ด้านพิธีกรดำเนินรายการ	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .757
ด้านแขกรับเชิญในรายการ	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .717
ด้านความหลากหลายของรายการ	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .710
ด้านทีมงานผลิตรายการ	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .839
ด้านเวลาออกอากาศ	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .708

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์และศึกษาเกี่ยวกับ ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านการใช้ประโยชน์ ปัจจัยด้านความพึงพอใจ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้กำหนดไว้

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นการค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้ประกอบการค้นคว้าและสร้างแบบสอบถาม

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูล

1. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม หลังจากนั้นตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS (Statistic Package for Social Sciences for Windows Version 20) เพื่อใช้วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมานตามที่ตั้งสมมติฐานไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส และแบบสอบถามตอนที่ 4 พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ได้แก่ ระยะเวลาการติดตามรับชมรายการ เหตุผลในการรับชมรายการ ลักษณะการรับชมรายการ บุคคลส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมในการรับชมรายการ และปัจจัยในการรับชมรายการ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยด้านการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง แบบสอบถามตอนที่ 3 ปัจจัยด้านความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ และแบบสอบถามตอนที่ 4 พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ได้แก่ ความถี่ในการรับชมรายการ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการรับชมรายการ และแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยด้านการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง แบบสอบถามตอนที่ 3 ปัจจัยด้านความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับ

เชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านที่มงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ และแบบสอบถามตอนที่ 4 พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอต เอชดี ได้แก่ ความถี่ในการรับชมรายการ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการรับชมรายการ และแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต

2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

2.1 สถิติวิเคราะห์ค่าที (Independent t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ทดสอบในสมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ

2.2 สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ทดสอบในสมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส

2.3 สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ทดสอบในสมมติฐานข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 3 โดยคำถามที่ได้นำมาใช้วัดความสัมพันธ์มีทั้งหมด 3 ข้อ ได้แก่ ความถี่ในการรับชมรายการ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการรับชมรายการ และแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 36)

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ P	แทน	ค่าสถิติร้อยละ
F	แทน	ความถี่ของข้อมูล
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ \bar{X}) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 39)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 38)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's Alpha) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550: 34-36)

$$\text{Cronbach's alpha : } \alpha = \frac{k \overline{\text{Covariance}} / \overline{\text{Variance}}}{1 + (k-1) \overline{\text{Covariance}} / \overline{\text{Variance}}}$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
k	แทน	จำนวนคำถาม
$\overline{\text{Covariance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ
$\overline{\text{Variance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ประกอบด้วย

3.1 สถิติ Independent t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ได้แก่ ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ โดยใช้การทดสอบ t-test หากค่าความแปรปรวนของข้อมูลเท่ากัน ให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal Variance assumed และหากค่าความแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน ให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal Variance not assumed โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อนโดยใช้ Levene test โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2549: 108)

3.1.1 กรณีที่ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน ($S_1^2 = S_2^2$)

ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{Sp^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$Sp^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

ดังนั้น สูตรสรุปได้ดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) $df = n_1 + n_2 - 2$

3.1.2 กรณีที่ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ($S_1^2 \neq S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) = df

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 2}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	\bar{x}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	\bar{x}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 สถิติ F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way analysis of Variance)

เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ในกรณีที่ความแปรปรวนเท่ากันหรือไม่แตกต่าง (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541: 249)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าแจกแจงที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
	MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ไป เพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้สูตร Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 333) ดังนี้

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

โดยที่	$n_i \neq n_j$		
เมื่อ	LSD	แทน	ผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่มที่ i และ j
	MSE	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม ($MS_{(w)}$)
	k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n_i	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
	n_j	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j
	α	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว Brown-Forsythe (B) โดยมีความแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากัน (Hartung, 2001: 300) มีสูตรดังนี้

$$B = \frac{MSB}{MSW'}$$

โดยที่ $MSW' = \sum_{i=1}^k (1 - \frac{n_i}{N}) S_i^2$

เมื่อ	B	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา Brown-Forsythe
	MSB	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MSW'	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	K	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
	n_i	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ i
	N	แทน	ขนาดของประชากร
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ i

ถ้าผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบเป็นรายคู่ไป เพื่อดูว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Dunnett's T3 (วิเชียร เกศสิงห์, 2543: 116) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_i - \bar{x}_j}{MS_{(w)} \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
	$MS_{(w)}$	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	\bar{x}_i	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	\bar{x}_j	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_i	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
	n_j	แทน	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j

3.3 สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 311-312) เพื่อใช้หาค่าตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระกัน โดยใช้ทดสอบสมมติฐานในข้อที่ 2 และสมมติฐานในข้อที่ 3 ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X
	$\sum y$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum xy$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนชุด X และชุด Y
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ความหมายของค่า r (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544: 437) คือ

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน
3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน และ

มีความสัมพันธ์กันมาก

5. ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6. ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

การอ่านความหมาย ค่าสัมประสิทธิ์ r (สากล จริยวิทยานนท์. 2542: 508)

0.01 - 0.20 มีความสัมพันธ์ ต่ำ

0.21 - 0.40 มีความสัมพันธ์ ค่อนข้างต่ำ

0.41 - 0.60 มีความสัมพันธ์ ปานกลาง

0.61 - 0.80 มีความสัมพันธ์ ค่อนข้างสูง

0.81 - 1.00 มีความสัมพันธ์ สูง

สรุปสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. ตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

1.1 เพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 4 โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ Independent t-test

1.2 อายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 4 โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ One-Way analysis of Variance

1.3 ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 4 โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ One-Way analysis of Variance

1.4 อาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 4 โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ One-Way analysis of Variance

1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 4 โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ One-Way analysis of Variance

1.6 สถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 4 โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ One-Way analysis of Variance

2. การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 4 ได้แก่ ความถี่ในการรับชมรายการ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการรับชมรายการ และแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 4 ได้แก่ ความถี่ในการรับชมรายการ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการรับชมรายการ และแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนด สัญลักษณ์ และอักษรย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t-Distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F- Distribution
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom ในตาราง F-test)
SS	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sum of Squares)
M.S.	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
Prob. (p)	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
Sig.2 tailed	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อการทดสอบสมมติฐาน จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. ผู้รับชมรายการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2. การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส โดยนำเสนอในรูปแบบการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตาราง 1 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	103	25.8
หญิง	297	74.2
รวม	400	100.0
2. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	71	17.8
21 - 25 ปี	86	21.5
26 - 30 ปี	101	25.2
31 - 35 ปี	54	13.5
36 - 40 ปี	30	7.5
41 ปีขึ้นไป	58	14.5
รวม	400	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	69	17.2
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	287	71.8
สูงกว่าปริญญาตรี	44	11.0
รวม	400	100.0

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. อาชีพ		
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	137	34.2
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	32	8.0
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง	177	44.3
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	35	8.7
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	16	4.0
อื่น ๆ รับจ้าง, ฟรีแลนซ์, ปรก.	3	.8
รวม	400	100.0
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	122	30.5
10,001 - 20,000 บาท	79	19.8
20,001 - 30,000 บาท	128	32.0
30,001 - 40,000 บาท	45	11.2
40,001 บาทขึ้นไป	26	6.5
รวม	400	100.0
6. สถานภาพสมรส		
โสด	307	76.8
สมรส/อยู่ด้วยกัน	86	21.4
หม้าย/หย่าร้าง	7	1.8
รวม	400	100.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 1 พบว่า ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 และเพศชาย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 ตามลำดับ

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 26 - 30 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ

25.2 รองลงมา คือ อายุ 21 - 25 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ถัดมาคืออายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 อายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อายุ 31 - 35 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และอายุ 36 - 40 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาคือระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมาคือนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ถัดมาคืออาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 พ่อบ้าน/แม่บ้าน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และอื่น ๆ ได้แก่ รับจ้าง, ฟรีแลนซ์ และรพภ. จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .8 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ถัดมาคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.8 รองลงมา คือ สถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 1 พบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส มีความถี่ของข้อมูลกระจายตัวอย่างไม่สม่ำเสมอ และมีจำนวนความถี่น้อยเกินไปในบางอันดับค่าชั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการจัดกลุ่มข้อมูลใหม่ เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏตามตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ด้านอาชีพ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านสถานภาพสมรส ตามการจัดกลุ่มใหม่

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. อาชีพ		
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	137	34.2
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	32	8.0
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง	177	44.3
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	54	13.5
พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ		
รวม	400	100.0
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	122	30.5
10,001 - 20,000 บาท	79	19.8
20,001 - 30,000 บาท	128	32.0
30,001 บาทขึ้นไป	71	17.7
รวม	400	100.0
6. สถานภาพสมรส		
โสด	307	76.8
สมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง	93	23.2
รวม	400	100.0

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 พบว่า ข้อมูลด้านอาชีพ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านสถานภาพสมรส ได้ดังนี้

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมาเป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ถัดมามีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ถัดมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.8 รองลงมา คือ สถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมรายด้าน

การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย”	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.54	.687	มาก
2. ด้านสังคม	3.52	.734	มาก
3. ด้านเอกลักษณ์บุคคล	3.43	.649	มาก
4. ด้านความบันเทิง	3.89	.725	มาก
รวม	3.59	.577	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่า การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความบันเทิง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 รองลงมา คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.54 ถัดมาเป็นด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และด้านเอกลักษณ์บุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านข้อมูลข่าวสาร

ด้านข้อมูลข่าวสาร	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ท่านนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต	3.40	.785	ปานกลาง
2. ท่านนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมมาเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง	3.41	.806	มาก
3. ท่านทราบถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ และกำลังเป็นที่สนใจ ณ ขณะนั้น	3.80	.782	มาก
รวม	3.54	.687	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่า การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านข้อมูลข่าวสาร โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ท่านนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมมาเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง ท่านทราบถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ และกำลังเป็นที่สนใจ ณ ขณะนั้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และ 3.41 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ท่านนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสังคม

ด้านสังคม	\bar{x}	S.D.	แปลผล
4. ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อสนทนากับคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และบุคคลอื่น ๆ	3.59	.821	มาก
5. ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น	3.51	.788	มาก
6. ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม	3.46	.800	มาก
รวม	3.52	.734	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสังคม โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับมากทุกข้อ คือ ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อสนทนากับคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และบุคคลอื่น ๆ ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น และท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 3.51 และ 3.46 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเอกลักษณ์บุคคล

ด้านเอกลักษณ์บุคคล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
7. ท่านได้เข้าใจสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลอื่น และใช้เป็นแนวทางในการปรับตัว	3.53	.675	มาก
8. ท่านใช้เพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง	3.32	.760	ปานกลาง
รวม	3.43	.649	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่า การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเอกลักษณ์บุคคล โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับมาก คือ ท่านได้เข้าใจสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลอื่น และใช้เป็นแนวทางในการปรับตัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง คือ ท่านใช้เพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความบันเทิง

ด้านความบันเทิง	\bar{x}	S.D.	แปลผล
9. ท่านได้รับสุนทรียะจากการรับชมรายการ	3.88	.762	มาก
10. ท่านได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน	3.95	.772	มาก
11. ท่านได้คลายเครียดจากการเรียน หรือการทำงาน	3.84	.774	มาก
รวม	3.89	.725	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความบันเทิง โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับมากทุกข้อ คือ ท่านได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ท่านได้รับสุนทรียะจากการรับชมรายการ และท่านได้คลายเครียดจากการเรียน หรือการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 3.88 และ 3.84 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ ประกอบด้วย ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมรายด้าน

ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย”	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านพิธีกรดำเนินรายการ	3.68	.603	มาก
2. ด้านแขกรับเชิญในรายการ	3.71	.622	มาก
3. ด้านความหลากหลายของรายการ	3.86	.654	มาก
4. ด้านทีมงานผลิตรายการ	3.64	.585	มาก
5. ด้านเวลาออกอากาศ	3.58	.662	มาก
รวม	3.69	.515	มาก

การวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่า ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความหลากหลายของรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 รองลงมา คือ ด้านแขกรับเชิญในรายการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ถัดมาเป็นด้านพิธีกรดำเนินรายการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ด้านทีมงานผลิตรายการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และด้านเวลาออกอากาศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพิธีกรดำเนินรายการ

ด้านพิธีกรดำเนินรายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. บุคลิกภาพ ท่าทาง การเล่าข่าวสารของพิธีกร	3.74	.727	มาก
2. การควบคุมสถานการณ์ในรายการของพิธีกร	3.57	.697	มาก
3. การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สรุประเด็นได้อย่างถูกต้อง	3.81	.661	มาก
4. มีความรู้ ความเข้าใจ และเตรียมพร้อมในเรื่องสนทนา	3.64	.742	มาก
5. มีไหวพริบ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	3.64	.756	มาก
รวม	3.68	.603	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพิธีกรดำเนินรายการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สรุประเด็นได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 บุคลิกภาพ ท่าทาง การเล่าข่าวสารของพิธีกร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 มีความรู้ ความเข้าใจ และเตรียมพร้อมในเรื่องสนทนา มีไหวพริบ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และการควบคุมสถานการณ์ในรายการของพิธีกร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแขกรับเชิญในรายการ

ด้านแขกรับเชิญในรายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
6. ความน่าสนใจของแขกรับเชิญในรายการ	3.79	.728	มาก
7. การตอบคำถามของแขกรับเชิญในรายการ	3.66	.679	มาก
8. ภาพลักษณ์ของแขกรับเชิญในรายการ	3.70	.669	มาก
รวม	3.71	.622	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแขกรับเชิญในรายการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ ความน่าสนใจของแขกรับเชิญในรายการ ภาพลักษณ์ของแขกรับเชิญในรายการ และการตอบคำถามของแขกรับเชิญในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 3.70 และ 3.66 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความหลากหลาย ของรายการ

ด้านความหลากหลายของรายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
9. ความหลากหลายของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ	3.74	.697	มาก
10. ความน่าสนใจของเนื้อหาที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	3.98	.741	มาก
รวม	3.86	.654	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พบว่า ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความหลากหลายของรายการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ ความน่าสนใจของเนื้อหาที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และความหลากหลายของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และ 3.74 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านที่ทีมงานผลิตรายการ

ด้านที่ทีมงานผลิตรายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
11. การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ตัดต่อภาพ และการนำเสนอ	3.64	.633	มาก
12. การจัดเตรียมฉาก และเครื่องแต่งกายในรายการ	3.62	.668	มาก
13. การลำดับความสำคัญของเนื้อหาข่าวสารที่นำเสนอ	3.66	.663	มาก
รวม	3.64	.585	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 พบว่า ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านที่ทีมงานผลิตรายการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ การลำดับความสำคัญของเนื้อหาข่าวสารที่นำเสนอ การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ตัดต่อภาพและการนำเสนอ การจัดเตรียมฉากและเครื่องแต่งกายในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 3.64 และ 3.62 ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาออกอากาศ

ด้านเวลาออกอากาศ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
14. ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ	3.62	.719	มาก
15. ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ	3.55	.727	มาก
16. ความเหมาะสมของความยาวในการออกอากาศ	3.56	.691	มาก
รวม	3.58	.662	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 13 พบว่า ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาออกอากาศ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ ความเหมาะสมของความยาวในการออกอากาศ และความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 3.56 และ 3.55 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 14 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาการติดตามรับชมรายการ		
น้อยกว่า 3 เดือน	194	48.4
4 - 7 เดือน	127	31.8
8 - 11 เดือน	47	11.8
มากกว่า 1 ปี	33	8.0
รวม	400	100.0
เหตุผลในการรับชมรายการ		
เพื่อคลายเหงา	12	3.0
เพื่อใช้เวลาว่างให้หมดไป	78	19.5
เพื่อความบันเทิง	228	57.0
เพื่อความรู้อ	46	11.5
เพื่อคลายความเครียด	36	9.0
รวม	400	100.0

ตาราง 14 (ต่อ)

พฤติกรรมกำรรับชมรายการ “ตื่นมำคุษ” ทงสถำนโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะกำรรับชมรายการ		
ตั้งใจชมตลอดจนจบรายการ	19	4.8
ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนช่องเมื่อมีการ โฆษณา	164	41.0
ตั้งใจชมผ่าน ๆ โดยชมสลับกับช่องรายการอื่น	150	37.4
เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน และทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปด้วย	67	16.8
รวม	400	100.0
บุคคลส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมในการรับชมรายการ		
ชมคนเดียว	262	65.4
ชมกับบุคคลในครอบครัว	115	28.8
ชมกับเพื่อน	20	5.0
อื่น ๆ	3	.8
รวม	400	100.0
ปัจจัยในการรับชมรายการ		
พิธีกรดำเนินรายการสนุก	147	36.8
เขกรับเชิญเป็นผู้มีชื่อเสียง	97	24.2
เนื้อหารายการทันสมัย มีความสด	129	32.2
สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน	12	3.0
อื่น ๆ	15	3.8
รวม	400	100.0

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 14 แสดงพฤติกรรมกำรรับชมรายการ “ตื่นมำคุษ” ทงสถำนโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้จำนวน 400 คน จำแนกตัวแปรได้คั้งนี้

ระยะเวลาการติดตามรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ติดตามชมรายการ “ตื่นมำคุษ” มาเป็นระยะเวลา น้อยกว่า 3 เดือน จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4

รองลงมา 4 - 7 เดือน จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ถัดมา 8 - 11 เดือน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และมากกว่า 1 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

เหตุผลในการรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เพื่อความบันเทิง จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาเพื่อใช้เวลาว่างให้หมดไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ถัดมาเพื่อความรู้ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 เพื่อคลายความเครียด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และเพื่อคลายเหงา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ลักษณะการรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ในลักษณะ ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนช่องเมื่อมีการโฆษณา จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมา ตั้งใจชมผ่าน ๆ โดยชมสลับกับช่องรายการอื่น จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 ถัดมา เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน และทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปด้วย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และตั้งใจชมตลอดจนจบรายการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

บุคคลส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมในการรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยชมคนเดียว จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 รองลงมาชมกับบุคคลในครอบครัว จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 ถัดมาชมกับเพื่อน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .8 ตามลำดับ

ปัจจัยในการรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เพราะ พิธีกรดำเนินรายการสนุก จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาเนื้อหารายการทันสมัย มีความสด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 ถัดมาแขกรับเชิญเป็นผู้มีชื่อเสียง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 อื่น ๆ จำนวน 15 คน สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และ 3.0 ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมกำรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมกำรับชมรายการ				
“ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Min	Max	\bar{x}	S.D.
ความถี่ในการกำรับชมรายการโดยเฉลี่ย (วันต่อสัปดาห์)	1	5	2.25	1.127
เวลาในการกำรับชมรายการโดยเฉลี่ย (นาที)	10	60	23.35	10.556

การวิเคราะห์ตามตาราง 15 แสดงพฤติกรรมกำรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 400 คน จำแนกตัวแปรได้ดังนี้

ความถี่ในการกำรับชมรายการโดยเฉลี่ย (วันต่อสัปดาห์) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ กำรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเฉลี่ย 2.25 วันต่อสัปดาห์ ต่ำสุดที่ 1 วันต่อสัปดาห์ และสูงสุดที่ 5 วันต่อสัปดาห์

เวลาในการกำรับชมรายการโดยเฉลี่ย (นาที) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เวลาในการกำรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเฉลี่ยครั้งละ 23.35 นาที ต่ำสุดที่ 10 นาที และสูงสุดที่ 60 นาที

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวโน้มพฤติกรรมกำรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวโน้มพฤติกรรมกำรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร	ระดับแนวโน้ม		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ในอนาคตท่านจะกำรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ต่อหรือไม่	3.61	.895	คาดว่าจะกำรับชมรายการ
รวม	3.61	.895	มาก

การวิเคราะห์ตามตาราง 16 แสดงแนวโน้มพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

แนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีแนวโน้มคาดว่าจะรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ในอนาคต โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ .895

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ Independent Sample t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: One Way ANOVA) และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) F โดยใช้วิธีการทดสอบ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ทดสอบด้วยสถิติ Independent Sample t-test ผู้วิจัยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม โดยทดสอบค่าความแปรปรวนด้วย Levene's test เมื่อค่า Probability (prob.) มากกว่า .05 จะอ่านค่า t-test ที่ Equal variances assumed และเมื่อค่า prob. น้อยกว่า .05 จะอ่านค่า t-test ที่ Equal variances not assumed

และในการทดสอบด้วย One Way ANOVA ผู้วิจัยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยเริ่มจากการทดสอบ Levene's test เพื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูล ถ้า Levene's test มีค่า prob. น้อยกว่า .05 จะทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยสถิติ Brown-Forsythe เพื่อให้ทราบว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Dunnett T3 และเมื่อ Levene's test มีค่า prob. มากกว่า .05 จะทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยสถิติ F-test และหากพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) การทดสอบ Levene's test มีสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 3 ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

การนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐานซึ่งประกอบด้วยผลการทดสอบสมมติฐาน 3 ข้อ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามหัว ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้รับชมรายการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการโดยเฉลี่ยต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ตาราง 17 แสดงการทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเพศ

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Levene's test for Equality of Variance		เพศ	\bar{x}	n	S.D.	t	df	Prob.
	F.	Prob.							
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)									
Equal variances assumed	.053	.818	ชาย	2.25	103	1.126	.051	398	.959
			หญิง	2.26	297	1.129			
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)									
Equal variances assumed	2.235	.136	ชาย	23.88	103	11.901	.595	398	.552
			หญิง	23.17	297	10.063			
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต									
Equal variances assumed	.050	.823	ชาย	3.45	103	.871	-2.093*	398	.037
			หญิง	3.66	297	.898			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 17 การทดสอบความแปรปรวน พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์** มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .818 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างแบบ t-test กรณี Equal variances assumed พบว่า มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .959 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .136 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างแบบ t-test กรณี Equal variances assumed พบว่า มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .552 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ไม่แตกต่างกัน

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .823 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างแบบ t-test กรณี Equal variances assumed พบว่า มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .037 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มากกว่าเพศชาย

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการโดยเฉลี่ยต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคตแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ตาราง 18 การทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละช่วงอายุ โดยใช้สถิติ Levene's test

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Levene Statistic	df1	df2	Prob.
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	1.238	5	394	.290
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.990	5	394	.424
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	3.131*	5	394	.009

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 18 พบว่า ค่า Probability (prob.) จากค่าความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละช่วงอายุ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีค่า Prob. เท่ากับ .290 และ .424 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แต่ละช่วงอายุมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 19

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีค่า Prob. เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แต่ละช่วงอายุมีความแปรปรวนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 20

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ F-test

พฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	ระหว่างกลุ่ม	5	17.540	3.508	2.827*	.016
	ภายในกลุ่ม	394	488.957	1.241		
	รวม	399	506.498			
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	ระหว่างกลุ่ม	5	714.178	142.836	1.286	.269
	ภายในกลุ่ม	394	43746.822	111.033		
	รวม	399	44461.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 19 พบว่า ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง จำแนกตามอายุ โดยใช้ค่าสถิติ F-test มี Probability (prob.) เท่ากับ .016 และ .269 ตามลำดับ

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีค่า Prob. น้อยกว่า .05 คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีค่า Prob. มากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำแนกตามอายุ โดยวิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Statistic	df1	df2	Prob.
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	3.051*	5	290.807	.011

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยวิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe พบว่า **ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต** มีค่า Prob. เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ โดยวิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD)

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20 ปี	21 - 25 ปี	26 - 30 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	41 ปีขึ้นไป
		1.99	2.01	2.41	2.48	2.20	2.45
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	1.99	-	-0.026 (.886)	-0.420* (.015)	-0.496* (.014)	-0.214 (.378)	-0.462* (.020)
21 - 25 ปี	2.01		-	-0.394* (.016)	-0.470* (.016)	-0.188 (.426)	-0.437* (.022)
26 - 30 ปี	2.41			-	-0.076 (.688)	.206 (.375)	-0.042 (.818)
31 - 35 ปี	2.48				-	.281 (.268)	.033 (.875)
36 - 40 ปี	2.20					-	-0.248 (.322)
41 ปีขึ้นไป	2.45						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า

ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับผู้รับชมที่มีอายุ 26 - 30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอายุ 26 - 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 26 - 30 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .420

ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .496

ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับผู้รับชมที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .462

ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี กับผู้รับชมที่มีอายุ 26 - 30 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอายุ 26 - 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 26 - 30 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .394

ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี กับผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .470

ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี กับผู้รับชมที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .437

ส่วนรายคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

อายุ	\bar{x}	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 20 ปี	๗ปี 21 - 25 ปี	๗ปี 26 - 30 ปี	๗ปี 31 - 35 ปี	๗ปี 36 - 40 ปี	๗ปี 41 ปีขึ้นไป
			3.46	3.52	3.74	3.91	3.30
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 20 ปี	3.46	-	-0.058 (1.000)	-0.278 (.531)	-0.443* (.030)	.165 (1.000)	-0.070 (1.000)
21 - 25 ปี	3.52		-	-0.219 (.767)	-0.384 (.055)	.223 (.984)	-0.011 (1.000)
26 - 30 ปี	3.74			-	-1.648 (0.968)	.443 (.343)	.208 (.949)
31 - 35 ปี	3.91				-	.607* (.049)	.373 (.243)
36 - 40 ปี	3.30					-	-0.234 (.989)
41 ปีขึ้นไป	3.53						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า

ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี กับผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี จากการวิเคราะห์พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทาง

สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตน้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .443

ผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี กับผู้รับชมที่มีอายุ 36 - 40 ปี จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .049 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอายุ 36 - 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตมากกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 36 - 40 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .607

ส่วนรายคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้รับชมรายการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผู้รับชมรายการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการโดยเฉลี่ยต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้รับชมรายการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้รับชมรายการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ตาราง 23 การทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ Levene's test

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Levene Statistic	df1	df2	Prob.
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	2.187	2	397	.114
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	3.328*	2	397	.037
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	.162	2	397	.850

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 23 พบว่า ค่า Probability (prob.) จากค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา **ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต** มีค่า Prob. เท่ากับ .114 และ .850 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แต่ละกลุ่มระดับการศึกษามีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 24

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีค่า Prob. เท่ากับ .037 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แต่ละกลุ่มระดับการศึกษามีความแปรปรวนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 25

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ F-test

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี						
	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	ระหว่างกลุ่ม	2	2.135	1.067	.840	.432
	ภายในกลุ่ม	397	504.363	1.270		
	รวม	399	506.498			
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	2	.569	.285	.354	.702
	ภายในกลุ่ม	397	319.021	.804		
	รวม	399	319.590			

จากตาราง 24 พบว่า ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีค่า Prob. มากกว่า .05 คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา โดยวิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Statistic	df1	df2	Prob.
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.963	2	132.169	.384

จากตาราง 25 พบว่า ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีค่า Prob. มากกว่า .05 คือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการโดยเฉลี่ยต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคตแตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ตาราง 26 การทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ Levene's test

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Levene Statistic	df1	df2	Prob.
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	3.439*	3	396	.017
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	1.035	3	396	.377
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	4.177*	3	396	.006

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 26 พบว่า ค่า Probability (prob.) จากค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่มอาชีพ **ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง** มีค่า Prob. เท่ากับ .377 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แต่ละกลุ่มอาชีพมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 27

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีค่า Prob. เท่ากับ .017 และ .006 ซึ่งน้อยกว่า .05 ตามลำดับ นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แต่ละกลุ่มอาชีพมีความแปรปรวนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 28

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี		แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	ระหว่างกลุ่ม		3	810.377	270.126	2.454	.063
	ภายในกลุ่ม		396	43650.623	110.229		
	รวม		399	44461.000			

จากตาราง 27 พบว่า ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีค่า Prob. มากกว่า .05 คือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยวิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Statistic	df1	df2	Prob.
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	7.329*	3	194.218	.000
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	3.282*	3	244.506	.022

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ โดยวิธีทดสอบแบบ Brown-Forsythe พบว่า **ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์** มีค่า Prob. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 29

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีค่า Prob. เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธี

ทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 30

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

อาชีพ	นักเรียน/ นิสิต/ นักศึกษา	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย/พ่อบ้าน/ แม่บ้าน/อื่น ๆ	
	\bar{x}	1.91	2.60	2.33	2.59
นักเรียน/นิสิต/ นักศึกษา	1.91	-	-.681* (.003)	-.427* (.003)	-.680* (.007)
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2.60	-	.255 (.647)	.001 (1.000)	
พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	2.33		-	-.254 (.745)	
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย/ พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ อื่น ๆ	2.59			-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า

ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กับผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .681

ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กับผู้รับชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .427

ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กับผู้รับชมที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .680

ส่วนรายการอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3

อาชีพ	นักเรียน/ นิสิต/ นักศึกษา	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย/พ่อบ้าน/ แม่บ้าน/อื่น ๆ	
	\bar{x}	3.45	3.88	3.63	3.76
นักเรียน/นิสิต/ นักศึกษา	3.45	-	-0.422* (.020)	-0.175 (.425)	-0.307 (.198)
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.88	-	.248 (.359)	.116 (.983)	
พนักงาน บริษัทเอกชน/ ลูกจ้าง	3.63	-	-	-0.132 (.925)	
ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย/ พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ อื่น ๆ	3.76	-	-	-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า

ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กับผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้าน

แนวโน้มการรับชมรายการในในอนาคต แตกต่างจากผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตน้อยกว่าผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .422

ส่วนรายคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการโดยเฉลี่ยต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ตาราง 31 การทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ Levene's test

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Levene Statistic	df1	df2	Prob.
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	1.636	3	396	.181
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.463	3	396	.708
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	.210	3	396	.889

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 30 พบว่า ค่า Probability (prob.) จากค่าความแปรปรวนพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ของแต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีค่า Prob. เท่ากับ .181 .708 .889 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แต่ละกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สถิติ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน ดังตาราง 31

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต จำแนกตามกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ F-test

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี		แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	ระหว่างกลุ่ม		3	17.308	5.769	4.670*	.003
	ภายในกลุ่ม		396	489.190	1.235		
	รวม		399	506.498			
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	ระหว่างกลุ่ม		3	425.216	141.739	1.275	.283
	ภายในกลุ่ม		396	44035.784	111.201		
	รวม		399	44461.000			
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม		3	3.180	1.060	1.327	.265
	ภายในกลุ่ม		396	316.410	.799		
	รวม		399	319.590			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ โดยวิธีทดสอบแบบ F-test พบว่า ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีค่า Prob. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 33

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีค่า Prob. เท่ากับ .283 และ .265 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{x}	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ	10,001 - 20,000 บาท	20,001 - 30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
		10,000			
	1.95	1.95	2.51	2.34	2.31
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	1.95	-	-0.555* (.001)	-0.385* (.006)	-0.359* (.031)
10,001 - 20,000 บาท	2.51		-	0.170 (.285)	0.196 (.280)
20,001 - 30,000 บาท	2.34			-	-0.026 (.874)
30,001 บาทขึ้นไป	2.31				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 33 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า

ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการรับชม

รายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมมารับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .555

ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมมารับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมมารับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .385

ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Prob. เท่ากับ .031 ซึ่งน้อยกว่า .05 หมายความว่า ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมมารับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างจากผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมมารับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .359

ส่วนรายการอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.6 ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการโดยเฉลี่ยต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน

ตาราง 34 แสดงการทดสอบความแปรปรวนของพฤติกรรมมารับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสถานภาพสมรส

พฤติกรรมมารับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	Levene's test for Equality of Variance		สถานภาพสมรส	\bar{x}	n	S.D.	t	df	Prob.
	F.	Prob.							
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)									
Equal variances assumed	1.074	.301	โสด	2.13	307	1.092	-3.845*	398	.000
			สมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง	2.63	93	1.159			
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)									
Equal variances assumed	3.219	.074	โสด	22.67	307	9.903	-2.351*	398	.019
			สมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง	25.59	93	12.266			
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในในอนาคต									
Equal variances assumed	.003	.955	โสด	3.56	307	.881	-1.822	398	.069
			สมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง	3.75	93	.928			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 34 การทดสอบความแปรปรวน พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์** มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .301 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของสถานภาพโสด และสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง ไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างแบบ t-test กรณี Equal variances assumed พบว่า มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้รับชมที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มากกว่าสถานภาพโสด

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .074 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของสถานภาพโสด และสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง ไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างแบบ t-test กรณี Equal variances assumed พบว่า มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .019 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้รับชมที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มากกว่าสถานภาพโสด

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ค่า Probability (prob.) เท่ากับ .955 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแปรปรวนของสถานภาพโสด และสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง ไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างแบบ t-test กรณี Equal variances assumed พบว่า มีค่า Probability (prob.) เท่ากับ .069 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทาง

สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2.1 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 35 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ ด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ สัปดาห์ (วัน)	.463*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.279*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคต	.507*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 35 การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .463 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .279 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .507 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.2 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 36 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ ด้านสังคม กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ สัปดาห์ (วัน)	.458*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.362*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคต	.472*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 36 การทดสอบค่าทางสถิติสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .458 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านสังคมเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ

สัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .362 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านสังคมเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .472 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านสังคมเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.3 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 37 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการที่ใช้ประโยชน์ ด้านเอกลักษณ์บุคคล กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ (วัน)	.365*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.273*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต	.389*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 37 การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการที่ใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .365 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านเอกลักษณ์บุคคลเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .273 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านเอกลักษณ์บุคคล เพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .389 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านเอกลักษณ์บุคคล เพิ่มขึ้น จะทำให้

พฤติกรรมกรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานที่ 2.4 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 38 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ ด้านเอกลักษณ์บุคคล กับพฤติกรรมกรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมกรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ สัปดาห์ (วัน)	.419*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.351*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคต	.494*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 38 การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .419 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านความบันเทิงเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .351 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านความบันเทิงเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .494 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านความบันเทิงเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการตื่นมาคุย ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3.1 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 39 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ กับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมกำรรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ สัปดาห์ (วัน)	.465*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.402*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคต	.539*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 39 การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง **ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ** กับพฤติกรรมกำรรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมกำรรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ กับพฤติกรรมกำรรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .465 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านพิธีกรดำเนินรายการเพิ่มขึ้น จะ

ทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .402 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านพิธีกรดำเนินรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .539 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านพิธีกรดำเนินรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.2 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแซกรับเชิญในรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร

H_1 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแซกรับเชิญในรายการ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร

ตาราง 40 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านแซกรับเชิญในรายการ กับ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแซกรับเชิญในรายการ			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ สัปดาห์ (วัน)	.447*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.361*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคต	.536*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 40 การทดสอบค่าทางสถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแซกรับเชิญในรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเข้ารับเชิญในรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .447 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านเข้ารับเชิญในรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเข้ารับเชิญในรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .361 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านเข้ารับเชิญในรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเข้ารับเชิญในรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดย

มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .536 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านแขกรับเชิญในรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้ พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการ รับชมรายการในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.3 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของ รายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ไม่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร

H_1 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขต กรุงเทพมหานคร

ตาราง 41 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านความหลากหลายของรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ สัปดาห์ (วัน)	.464*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.384*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคต	.463*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 41 การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง **ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ** กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .464 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ใน

ทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านความหลากหลายของรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอต เอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .384 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านความหลากหลายของรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .463 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านความหลากหลายของรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.4 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอต เอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 42 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านทีมงานผลิตรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ สัปดาห์ (วัน)	.372*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.290*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคต	.413*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 42 การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง **ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ** กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .372 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านทีมงานผลิตรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .290 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านทีมงานผลิตรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .413 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านทีมงานผลิตรายการเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.5 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานได้ดังนี้

H_0 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

H_1 : ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตาราง 43 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ ด้านเวลาออกอากาศ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมกำรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี	ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ			
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อ สัปดาห์ (วัน)	.454*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง (นาที)	.327*	.000	ค่อนข้างต่ำ	เดียวกัน
ด้านแนวโน้มการรับชมรายการใน อนาคต	.524*	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 43 การทดสอบค่าทางสถิติสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .454 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านเวลาออกอากาศเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการ

รับชมรายการต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .327 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านเวลาออกอากาศเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานรองที่ตั้งไว้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .524 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านเวลาออกอากาศเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 44 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1	ผลการทดสอบสมมติฐาน		
	ความถี่ในการรับชม รายการต่อสัปดาห์	เวลาในการรับชม รายการต่อครั้ง	แนวโน้มการรับชม รายการในอนาคต
1.1 เพศ	✗	✗	✓
1.2 อายุ	✓	✗	✓
1.3 ระดับการศึกษา	✗	✗	✗
1.4 อาชีพ	✓	✗	✓
1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	✓	✗	✗
1.6 สถานภาพสมรส	✓	✓	✗

หมายเหตุ เครื่องหมาย ✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (มีความแตกต่าง)

เครื่องหมาย ✗ หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (ไม่มีความแตกต่าง)

ตาราง 45 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2	ผลการทดสอบสมมติฐาน		
	ความถี่ในการรับชม รายการต่อสัปดาห์	เวลาในการรับชม รายการต่อครั้ง	แนวโน้มการรับชม รายการในอนาคต
2.1 ด้านข้อมูลข่าวสาร	✓	✓	✓
2.2 ด้านสังคม	✓	✓	✓
2.3 ด้านเอกลักษณ์บุคคล	✓	✓	✓
2.4 ด้านความบันเทิง	✓	✓	✓

หมายเหตุ เครื่องหมาย ✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (มีความสัมพันธ์กัน)

เครื่องหมาย ✗ หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (ไม่มีความสัมพันธ์กัน)

ตาราง 46 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3	ผลการทดสอบสมมติฐาน		
	ความถี่ในการรับชม รายการต่อสัปดาห์	เวลาในการรับชม รายการต่อครั้ง	แนวโน้มการรับชม รายการในอนาคต
3.1 ด้านพิธีกรดำเนินรายการ	✓	✓	✓
3.2 ด้านแขกรับเชิญใน รายการ	✓	✓	✓
3.3 ด้านความหลากหลาย ของรายการ	✓	✓	✓
3.4 ด้านทีมงานผลิตรายการ	✓	✓	✓
3.5 ด้านเวลาออกอากาศ	✓	✓	✓

หมายเหตุ เครื่องหมาย ✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (มีความสัมพันธ์กัน)
 เครื่องหมาย ✗ หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน H_1 (ไม่มีความสัมพันธ์กัน)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงลักษณะประชากรศาสตร์ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ทำให้ผู้จัดรายการโทรทัศน์สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างกลุ่มผู้ชมใหม่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับชมรายการได้ดียิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี เพื่อนำไปใช้ปรับปรุง และนำเสนอข่าวสารที่ตรงกับความต้องการของผู้รับชมรายการให้มากที่สุด
3. เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ทำให้ผู้จัดรายการโทรทัศน์สามารถนำไปใช้พัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับรายการอื่น ๆ และปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอให้มีความหลากหลาย น่าสนใจมากขึ้น

สมมติฐานทางการวิจัย

1. ผู้รับชมรายการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2. การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอสรุปผลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 และเพศชาย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 ตามลำดับ

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 26 - 30 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมา คือ อายุ 21 - 25 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ถัดมามีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 อายุ 41 ปีขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อายุ 31 - 35 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และอายุ 36 - 40 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ถัดมา มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ถัดมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ตามลำดับ

สถานภาพสมรส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 76.8 รองลงมา คือ สถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี

ผู้รับชมส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านข้อมูลข่าวสาร การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านข้อมูลข่าวสาร โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับมาก 2 ข้อ คือ ท่านนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมมาเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง ท่านทราบถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ และกำลังเป็นที่สนใจ ณ ขณะนั้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และ

3.41 ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ท่านนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ตามลำดับ

ด้านสังคม การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านสังคม โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับมากทุกข้อ คือ ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อสนทนากับคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และบุคคลอื่น ๆ ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น และท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 3.51 และ 3.46 ตามลำดับ

ด้านเอกลักษณ์บุคคล การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเอกลักษณ์บุคคล โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับมาก 1 ข้อ คือ ท่านได้เข้าใจสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลอื่น และใช้เป็นแนวทางในการปรับตัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ท่านใช้เพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ตามลำดับ

ด้านความบันเทิง การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความบันเทิง โดยรวมมีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้ประโยชน์ในระดับมากทุกข้อ คือ ท่านได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ท่านได้รับสุนทรียะจากการรับชมรายการ และท่านได้คลายเครียดจากการเรียน หรือการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 3.88 และ 3.84 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี

ผู้รับชมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านพิธีกรดำเนินรายการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สรุประเด็นได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 บุคลิกภาพ ท่าทาง การเล่าข่าวสารของพิธีกร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 มีความรู้ ความเข้าใจ และเตรียมพร้อมในเรื่องสนทนา มีไหวพริบ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และการควบคุมสถานการณ์ในรายการของพิธีกร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ตามลำดับ

ด้านแขกรับเชิญในรายการ ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแขกรับเชิญในรายการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ ความน่าสนใจของแขกรับเชิญในรายการ ภาพลักษณ์ของแขกรับเชิญในรายการ และการตอบคำถามของแขกรับเชิญในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 3.70 และ 3.66 ตามลำดับ

ด้านความหลากหลายของรายการ ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความหลากหลายของรายการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ ความน่าสนใจของเนื้อหาที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และความหลากหลายของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และ 3.74 ตามลำดับ

ด้านทีมงานผลิตรายการ ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านทีมงานผลิตรายการ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ การลำดับความสำคัญของเนื้อหาข่าวสารที่น่าสนใจ การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ตัดต่อภาพและการนำเสนอ การจัดเตรียมฉากและเครื่องแต่งกายในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 3.64 และ 3.62 ตามลำดับ

ด้านเวลาออกอากาศ ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาออกอากาศ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อ คือ ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ ความเหมาะสมของความยาวในการออกอากาศ และความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 3.56 และ 3.55 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาการติดตามรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ติดตามชมรายการ “ตื่นมาคุย” มาเป็นระยะเวลา น้อยกว่า 3 เดือน จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 รองลงมา 4 - 7 เดือน จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ถัดมา 8 - 11 เดือน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และมากกว่า 1 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

เหตุผลในการรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เพื่อความบันเทิง จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมาเพื่อใช้เวลาว่างให้หมดไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ถัดมาเพื่อความรู้อีก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 เพื่อคลายความเครียด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และเพื่อคลายเหงา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

ลักษณะการรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ในลักษณะตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนช่องเมื่อมีการโฆษณา จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมา ตั้งใจชมผ่าน ๆ โดยชมสลับกับช่องรายการอื่น จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4 ถัดมา เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน และทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปด้วย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และตั้งใจชมตลอดจนจบรายการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

บุคคลส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมในการรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยชมคนเดียว จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 รองลงมาชมกับบุคคลในครอบครัว จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 ถัดมาชมกับเพื่อน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .8 ตามลำดับ

ปัจจัยในการรับชมรายการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เพราะ พิธีกรดำเนินรายการสนุก จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาเนื้อหารายการทันสมัย มีความสด จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 ถัดมาแขกรับเชิญเป็นผู้มีชื่อเสียง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 อื่น ๆ จำนวน 15 คน สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และ 3.0 ตามลำดับ

ความถี่ในการรับชมรายการโดยเฉลี่ย (วันต่อสัปดาห์) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ รับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเฉลี่ย 2.25 วันต่อสัปดาห์ ต่ำสุดที่ 1 วันต่อสัปดาห์ และสูงสุดที่ 5 วันต่อสัปดาห์

เวลาในการรับชมรายการโดยเฉลี่ย (นาที) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เวลาในการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเฉลี่ยครั้งละ 23.35 นาที ต่ำสุดที่ 10 นาที และสูงสุดที่ 60 นาที

แนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มีแนวโน้มคาดว่าจะรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ในอนาคต โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ .895

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้รับชมรายการที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และพบว่า ผู้รับชมรายการที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการรับชมรายการ พบว่า ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความแตกต่างกันอยู่จำนวน 6 คู่ คือ ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 26 - 30 ปี ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 26 - 30 ปี ผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี และผู้รับชมที่มีอายุ 21 - 25 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

สำหรับด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความแตกต่างกันอยู่จำนวน 2 คู่ คือ ผู้รับชมที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี และผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี มากกว่าผู้รับชมที่มีอายุ 36 - 40 ปี

และพบว่า ผู้รับชมรายการที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้รับชมรายการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้รับชมรายการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการรับชมรายการ พบว่า ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความแตกต่างกันอยู่จำนวน 3 คู่ คือ ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง และผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ

สำหรับด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต มีความแตกต่างกันอยู่จำนวน 1 คู่ คือ ผู้รับชมที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์

ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

และพบว่า ผู้รับชมรายการที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.5 ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการรับชมรายการ พบว่า ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ มีความแตกต่างกันอยู่จำนวน 3 คู่ คือ ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท และผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี น้อยกว่าผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาท ขึ้นไป

และพบว่า ผู้รับชมรายการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.6 ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการ และด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้รับชมที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หย่าร้าง มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง มากกว่าสถานภาพโสดซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และพบว่า ผู้รับชมรายการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2.1 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ใน

ทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.2 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.3 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอต เอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านเอกลักษณ์บุคคล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

สมมติฐานที่ 2.4 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอต เอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3.1 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.2 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอต เอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.3 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.4 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3.5 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากสมมติฐานที่ 2 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์** สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ การใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้ประโยชน์ด้านสังคม การใช้ประโยชน์ด้านความบันเทิง และการใช้ประโยชน์ด้านเอกลักษณ์บุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .463 .458 .419 และ .365 ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง** สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ การใช้ประโยชน์ด้านสังคมมีความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้ประโยชน์ด้านความบันเทิง การใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลข่าวสาร และการใช้ประโยชน์ด้านเอกลักษณ์บุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .362 .351 .279 และ .273 ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ประโยชน์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต** สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ การใช้ประโยชน์ด้านข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้ประโยชน์ด้านความบันเทิง การใช้ประโยชน์ด้านสังคม และการใช้ประโยชน์ด้านเอกลักษณ์บุคคล โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .507 .494 .472 และ .389 ตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากสมมติฐานที่ 3 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์** สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ความพึงพอใจด้านพิธีกรดำเนินรายการมีความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ ความพึงพอใจด้านความหลากหลายของรายการ ความพึงพอใจด้านเวลาออกอากาศ ความพึงพอใจด้านแขกรับเชิญในรายการ และความพึงพอใจด้านทีมงานผลิตรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .465 .464 .454 .447 และ .372 ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง** สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ความพึงพอใจด้านพิธีกรดำเนินรายการมีความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ ความพึงพอใจด้านความหลากหลายของรายการ ความพึงพอใจด้านแขกรับเชิญในรายการ ความพึงพอใจด้านเวลาออกอากาศ และความพึงพอใจด้านทีมงานผลิตรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .402 .384 .361 .327 และ .290 ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต** สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ความพึงพอใจด้านพิธีกรดำเนินรายการมีความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ ความพึงพอใจด้านแขกรับเชิญในรายการ ความพึงพอใจด้านเวลาออกอากาศ ความพึงพอใจด้านความหลากหลายของรายการ และความพึงพอใจด้านทีมงานผลิตรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .539 .536 .524 .463 และ .413 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นให้อภิปรายผล ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้รับชมรายการที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ด้านเพศ ผู้รับชมที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าผู้รับชมเพศหญิงมีแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคตมากกว่าผู้รับชมเพศชาย อาจเนื่องมาจาก เพศหญิงจะใช้เวลาส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารความบันเทิงทางโทรทัศน์มากกว่าเพศชาย โดยสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ ยุกบล เบ็ญจรงค์กิจ (2534: 64-71) กล่าวว่า เพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และวิทยุมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ หากดูรายการโทรทัศน์เพศชายมักนิยมดูรายการข่าวและกีฬา

ด้านอายุ ผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ผู้รับชมที่มีอายุ 31 - 35 ปี มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดีมากที่สุด อาจเนื่องมาจากผู้รับชมในช่วงอายุดังกล่าวเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยทำงาน มักตื่นแต่เช้า จึงมีโอกาสรับชมรายการโทรทัศน์ในช่วงนี้ ซึ่งอาจเปิดทิ้งไว้และทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ ปรมะ สตะเวทิน (2546: 112-118) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม สาเหตุที่มีความแตกต่างเนื่องจากแต่ละคนมีประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้มีทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมการใช้สื่อต่างกัน ซึ่งคนที่มีอายุมากมักใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารเพื่อความบันเทิงมากกว่าคนที่อายุน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนัสนันท์ ศิวรังสรรค์ (2549) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมรายการที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันใน

การชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้รับชมที่มีอายุ 15 - 24 ปี ชมรายการต่อสัปดาห์น้อยกว่าผู้ชมที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวงษ์ เชื้อไตรสรณ์ (2557) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการเรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมรายการเรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 15 - 20 ปี มีความถี่ในการเปิดรับรายการน้อยกว่ากลุ่มอายุทุกกลุ่ม

ด้านอาชีพ ผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ผู้รับชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดีมากกว่ากลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา อาจเนื่องมาจากการทำงานจำเป็นต้องติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เพื่อทันเหตุการณ์ ประกอบกับรายการออกอากาศตอนเช้า การรับชมรายการสามารถนำข้อมูลข่าวสารไปใช้สนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมงานหรือบุคคลอื่น ๆ ได้ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวงษ์ เชื้อไตรสรณ์ (2557) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ของผู้ชมรายการเรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมรายการเรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการแตกต่างกัน โดยผู้ชมรายการเรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและธุรกิจส่วนตัว มีความถี่ในการเปิดรับรายการเรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ มากกว่ากลุ่มอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ผู้รับชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดีมากที่สุด อาจเนื่องมาจากกลุ่มรายได้นี้ดังกล่าวข้างต้นเป็นกลุ่มวัยเริ่มทำงาน มีกำหนดเวลาการทำงานที่แน่นอนทำให้ต้องเดินทางไปถึงที่ทำงานก่อนเวลา เมื่อมี

ช่วงเวลาว่าง จึงมีโอกาสที่จะรับชมรายการโทรทัศน์ได้จากสถานที่ทำงาน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนัสนันท์ ศิวรังสรรค์ (2549) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ด้านจำนวนวันในการชมรายการต่อสัปดาห์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ผู้ชมที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ชมรายการต่อสัปดาห์มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,00 บาท และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลลาสน์ เขียดศรีชาย (2558) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับและความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครต่อรายการพยากรณ์อากาศแนวสาระบันเทิง “ฝนฟ้าอากาศ” ผลการวิจัยพบว่า สถานะทางการเงิน หรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อบุคลิกภาพส่วนตัว สภาพจิตใจ และมีผลต่อการเลือกรับสื่อ โดยผู้ชมที่มีรายได้ต่างกัน มีความถี่ในการเปิดรับชมรายการพยากรณ์อากาศแนวสาระบันเทิง “ฝนฟ้าอากาศ” แตกต่างกัน

ด้านสถานภาพ ผู้รับชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ผู้รับชมที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง มีความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ และเวลาในการรับชมรายการต่อครั้งมากกว่าผู้รับชมที่มีสถานภาพโสด อาจเนื่องมาจากผู้รับชมที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง มีประสบการณ์ชีวิตมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด จึงเลือกรับชมรายการตามความพึงพอใจของตนเองเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการรับชมรายการในช่วงเช้าเป็นทางเลือกหนึ่งในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นอกจากนั้นยังทำให้ครอบครัวได้ใช้เวลาร่วมกัน ซึ่งช่วยเพิ่มบรรยากาศ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวมากยิ่งขึ้น โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี มุ่งพาลชล (2550) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมรายการที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ชมที่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีความถี่ในการรับชมรายการ (วัน/สัปดาห์) มากกว่าผู้ชมที่มีสถานภาพโสด

สมมติฐานที่ 2 การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นให้อภิปรายผล ดังนี้

การใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีการใช้ประโยชน์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิงเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดีเพิ่มสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากเมื่อผู้รับชมเปิดชมรายการ “ตื่นมาคุย” จะทำให้ทราบข้อมูลข่าวสารในด้านต่าง ๆ รวมถึงความเพลิดเพลินสนุกสนานจากรายการ โดยสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ พีระ จิโรโสภณ (2531: 437) กล่าวว่า ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นทฤษฎีที่แสดงให้เห็นว่าข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลกับผู้รับสารเสมอไป เนื่องจากว่าผู้รับสารจะเป็นตัวกำหนดอิทธิพลของข่าวสาร ถ้าผู้รับสารไม่แสวงหา ไม่เปิดรับข่าวสารหรือไม่ใช้ประโยชน์จากข่าวสาร ข่าวสารนั้นย่อมไม่มีผลอะไรกับผู้รับสาร โดยข่าวสารจะมีอิทธิพลต่อเมื่อผู้รับสารเปิดรับหรือใช้ข่าวสารนั้น เช่น เพื่อเป็นคนทันสมัย เพื่อความรู้หรือเพื่อความบันเทิง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพงษ์ เชื้อไตรสรณ์ (2557) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ของผู้ชมรายการเรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับรายการ เรื่องเล่าเสาร์ - อาทิตย์ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครกับการใช้ประโยชน์จากรายการ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในด้านของความถี่ และระยะเวลาการเปิดรับชมรายการ

สมมติฐานที่ 3 ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านที่มงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานครมีประเด็นให้อภิปรายผล ดังนี้

ความพึงพอใจของผู้รับชมรายการ ประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านที่มงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร **ด้านความถี่ในการรับชมรายการต่อสัปดาห์ ด้านเวลาในการรับชมรายการต่อครั้ง และด้านแนวโน้มการรับชมรายการในอนาคต** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าผู้รับชมมีความพึงพอใจ ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านที่มงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศเพิ่มขึ้น จะทำให้พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดีเพิ่มสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากผู้รับชมจะเปิดรับสื่อเพื่อตอบสนองของความต้องการของตนเอง ปัจจัยด้านความพึงพอใจจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเพิ่มกลุ่มผู้รับชม และทำให้รายการได้รับความนิยมมากขึ้น โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ ทรงศักดิ์แพ่งนคร (2534: 28) อธิบายว่า รายการประเภท “Talk Show” เป็นรายการอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างสูงในปัจจุบัน ซึ่งรายการโทรทัศน์จะประสบความสำเร็จได้นั้น ประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ถือเป็นหัวใจของรายการ พิธีกรมีส่วนสำคัญอย่างมากในการสร้างขึ้นมา ถ้าพิธีกรไม่มีความสามารถในการควบคุมรายการให้ราบรื่นเหมาะสม รายการนั้น ๆ ก็จะต้องยครุ่นค่าไป

ด้านแขกรับเชิญในรายการ นอกจากพิธีกรจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้รายการมีความน่าสนใจแล้ว สิ่งที่จะเป็นตัวดึงดูดความสนใจของผู้ชมอีกประการหนึ่ง คือ ความน่าสนใจของแขกรับเชิญ ถ้าแขกรับเชิญเป็นผู้ที่ประชาชนให้ความสนใจหรือมีข่าวคราวปรากฏอยู่ในขณะนั้น ย่อมจะทำให้ดึงดูดผู้ชมให้ติดตามรายการได้เป็นอย่างดี

ด้านความหลากหลายของรายการ สำหรับรายการประเภททอล์คโชว์นั้นเชื่อว่าจะมีการสนทนาพูดคุยกับแขกรับเชิญเพียงอย่างเดียวแล้วจะทำให้รายการนั้นอยู่ในความสนใจของผู้ชมได้ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของรายการที่มอบสาระและความบันเทิงต่อผู้ชม นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการดึงดูดความสนใจของผู้ชม

ด้านทีมงานผลิตรายการ ในการผลิตรายการโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นรายการใด ๆ นั้น ถ้าทีมงานมีคุณภาพและมีการประสานงานกันเป็นอย่างดีแล้ว คุณภาพของรายการย่อมออกมาดี

ด้านเวลาที่ออกอากาศ เป็นปัจจัยในความสำเร็จของรายการโทรทัศน์เช่นกัน ถ้ารายการดีแต่อยู่ในช่วงที่ไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายหรือตึกจนเกินไปจะส่งผลต่อจำนวนผู้ชมที่ต้องลดลงไป และส่งผลต่อความสำเร็จของรายการ

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี มุ่งพาลชล (2550) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจและพฤติกรรมการชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ในด้านรูปแบบเนื้อหาข่าว ด้านวิธีการนำเสนอ และด้านผู้ดำเนินรายการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมในด้านความถี่ในการชมรายการ (วัน/สัปดาห์) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านรูปแบบเนื้อหาข่าว ด้านผู้ดำเนินรายการ และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชมในด้านเวลาที่ชมรายการ (นาที/วัน) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1. จากการวิจัยครั้งนี้ผู้จัดรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้รับชมเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการรับชมรายการมากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้รับชมเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 - 35 ปี ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/พอบ้าน/แม่บ้าน/อื่น ๆ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท และมีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน/หม้าย/หย่าร้าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้รับชมอยู่ในกลุ่มวัยทำงาน ซึ่งต้อง

พบปะผู้คนเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องทราบข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพื่อนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจหรือใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน ดังนั้นรายการควรปรับปรุงเนื้อหาข่าวสารที่น่าเสนอให้เหมาะสมตรงกับกลุ่มผู้ชมเป้าหมายให้มากที่สุด

2. ผู้จัดรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ ควรให้ความสำคัญกับปัจจัยการใช้ประโยชน์ของผู้รับชมรายการ คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านสังคม ด้านเอกลักษณ์บุคคล และด้านความบันเทิง เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านเอกลักษณ์บุคคล อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในด้านดังกล่าวมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อความถี่ที่เปิดรับชมและระยะเวลาการรับชมรายการมากขึ้น เช่น

2.1 ด้านข้อมูลข่าวสาร ควรนำเสนอข่าวสารที่สามารถนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ รวมทั้งเพิ่มความหลากหลายของข่าวสารความรู้มากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับชมได้อย่างทั่วถึง

2.2 ด้านเอกลักษณ์บุคคล ควรนำเสนอข่าวสารที่ถูกต้อง ตรงประเด็น และตรวจสอบข่าวสารก่อนนำเสนอทุกครั้ง รวมทั้งบุคคลในข่าวหรือบุคคลที่ปรากฏในรายการ เพื่อให้ผู้รับชมจะนำไปใช้เป็นแบบอย่างในทางพฤติกรรมได้

3. ผู้จัดรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ ต้องสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับชมประกอบด้วย ด้านพิธีกรดำเนินรายการ ด้านแขกรับเชิญในรายการ ด้านความหลากหลายของรายการ ด้านทีมงานผลิตรายการ และด้านเวลาออกอากาศ เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจจากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” กับพฤติกรรมการรับชมรายการมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น เมื่อผู้ชมเกิดความพึงพอใจย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการมากขึ้นตามไปด้วย เช่น

3.1 ด้านพิธีกรดำเนินรายการ เน้นการควบคุมบุคลิกภาพ ท่าทาง การเล่าข่าวสาร และการควบคุมสถานการณ์ในรายการ อีกทั้งการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและเตรียมพร้อมในประเด็นที่สนทนาจะทำให้ดำเนินรายการได้อย่างราบรื่น

3.2 ด้านแขกรับเชิญในรายการ ควรเลือกแขกรับเชิญที่น่าสนใจ รวมถึงภาพลักษณ์ของแขกรับเชิญต้องเป็นที่น่าจดจำ เพื่อดึงดูดให้ผู้ชมรับชมรายการมากขึ้น

3.3 ด้านความหลากหลายของรายการ ควรนำเสนอข่าวสารหลากหลายประเด็น มีเนื้อหา

น่าสนใจ ทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน

3.4 ด้านทีมงานผลิตรายการ เน้นการติดต่อภาพอย่างรวดเร็ว การจัดเตรียมฉากและเครื่องแต่งกายต้องมีความอย่างเหมาะสม รวมถึงการลำดับความสำคัญของเนื้อหาต้องกระชับ ถูกต้อง ไม่ให้เกิดความสับสนในระหว่างดำเนินรายการ

3.5 ด้านเวลาออกอากาศ ควรให้ความสำคัญเรื่องของวัน เวลา และความยาวในการออกอากาศ เพื่อให้ตรงกับกลุ่มผู้รับชมเป้าหมายให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ของผู้รับชมที่อาศัยอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ นอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขยายกลุ่มผู้รับชมเป้าหมายได้มากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาระดับปัจจัยด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านตัวแปรอิสระ เช่น การรับรู้และทัศนคติของผู้ชม เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ได้ชัดเจนมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของรายการประเภทอื่น ๆ เช่น รายการโทรทัศน์ประเภทเกมโชว์ เพื่อพัฒนากลยุทธ์และปรับเปลี่ยนรูปแบบรายการให้เหมาะสม

บรรณานุกรม

- กมลลาสน์ เอียดศรีชาย. (2558). การเปิดรับและความพึงพอใจของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อ
รายการพยากรณ์อากาศ แนวสาระบันเทิง “ฝนฟ้าอากาศ”. สารนิพนธ์ ว.ม.(การบริหาร
สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2545). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2548). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- (2549). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2550). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล(ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ:
ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ; และ ศิริชัย ศิริกายะ. (2531). ทฤษฎีสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2559). วิเคราะห์ที่วัดดิจิทัลไทย. สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2560 จาก
<http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/639704>
- ข่าวหุ้นธุรกิจ. (2559). MCOT ปรับผังรายการใหม่. สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2560 จาก
<http://www.kaohoon.com/content/103315>
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์; นิคม ทาแดง; และ ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค์. (2547). รูปแบบรายการวิทยุ
โทรทัศน์. ใน เอกสารการสอนชุดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุโทรทัศน์. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ณัฐชูลี นุตประวีณ์. (2556). *พฤติกรรมกรเปิดรับ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์จากการรับชมรายการเดอะวอยซ์ไทยแลนด์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ ว.ม. (การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดาวรรณ จงเกรียงไกร. (2557). *พฤติกรรมกรบริโภคชาผลไม้โอชาเยของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2541). *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- . (2546). *หลักนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ทรงศักดิ์ แฟงนคร. (2534). *รายการ "Talk Show" ในโทรทัศน์*. ปริญญานิพนธ์ ว.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรกมล รัตนภรณ์. (2542). *รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อและพฤติกรรมกรบริโภคสินค้าของวัยรุ่นในจังหวัดเชียงใหม่*. ปริญญานิพนธ์ นศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พีระ จิโรโสภณ. (2529). *หลักทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- . (2531). *การวิเคราะห์องค์ประกอบงานนิเทศศาสตร์*. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์นิเทศศาสตร์*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- . (2531). *องค์ประกอบและกระบวนการสื่อสาร*. ใน *หลักการและทฤษฎีการสื่อสารมวลชน*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- . (2547). *พฤติกรรมกรเลือกเปิดรับและแสวงหาข่าวสารสื่อมวลชน*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพดี จิตติกุลเจริญ. (2537). *ทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.

- วรรณษ์ เชื้อไตรสรณ์. (2557). *การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ ของผู้ชมรายการ เรื่องเล่า-เสาร์อาทิตย์ ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ ว.ม. (การจัดการการสื่อสารองค์กร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วันสนันท์ ศิวรังสรรค์. (2549). *ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “เรื่องเล่าเช้านี้” ทาง สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วสันต์ อติศัพท์. (2533). *การผลิตเทปโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2543). *คู่มือการวิจัย: การวิจัยเชิงปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำ ปกเจริญผล.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2548). *การวิจัยธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2559). *คนไทยกับการรับชมรายการต่าง ๆ*. สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2560 จาก <http://nidapoll.nida.ac.th/index.php?op=polls-detail&id=471>
- สากล จริยวิทยานนท์. (2542). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคม*. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สิริกานต์ ระเบิดธรรม. (2558). *อิทธิพลของสื่อในสังคมปัจจุบัน*. สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2560 จาก <http://taweenunsangto.blogspot.com/>
- สุรัตน์ ตรีสกุล. (2548). *หลักนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- อัญชลี มุ่งพาลชน. (2550). *ความพึงพอใจและพฤติกรรมของผู้ชมรายการ “ผู้หญิงถึงผู้หญิง” ทาง สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เอ็มไทย. (2558). *ลมหายใจที่สำคัญของ MCOT HD*. สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2560 จาก <http://tv.mthai.com/digital-tv/84385.html>
- Hartung, J.; Makambi, K.H.; & Argac, D. (2001). *Biometrical Journal*, WILEY-VCH Verlag BerlinGmbH, Fed. Rep. of Germany.

Katz; et al. (1974). *The Use of Mass Communication*. New York: Praeger.

Mcleod. (1972). *Current Perspectives in Mass Communication Research*. London: Sage
Pub.

Wenner, L. A. (1985). The Nature of New Gratifications. *In media gratification research:
current perspectives*. Edited by Karl Erik Rosengren, Lawrence A. Wenner; &
PhilipPlamgreen. California: Sage.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเลขที่

--	--	--

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี
ในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์ของนิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากท่านในการช่วยกรอกแบบสอบถามชุดนี้ ทุกคำตอบของท่านจะถูกเก็บรวบรวมไว้เป็นความลับ โดยใช้ข้อมูลนำเสนอให้เห็นเป็นภาพรวมเท่านั้น ซึ่งแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย”
 - ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย”
 - ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย”
-

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี 21 - 25 ปี
 26 - 30 ปี 31 - 35 ปี
 36 - 40 ปี 41 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง ประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
 พ่อบ้าน/แม่บ้าน อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 10,001 - 20,000 บาท
 20,001 - 30,000 บาท 30,001 - 40,000 บาท
 40,001 บาทขึ้นไป

6. สถานภาพสมรส

- โสด สมรส/อยู่ด้วยกัน
 หม้าย/หย่าร้าง

ตอนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ จากการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9

เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อเดียว

การใช้ประโยชน์	ระดับการใช้ประโยชน์				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านข้อมูลข่าวสาร					
1.ท่านนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต					
2.ท่านนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมมาเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง					
3.ท่านทราบถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ และกำลังเป็นที่สนใจ ณ ขณะนั้น					
ด้านสังคม					
4.ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อสนทนากับคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และบุคคลอื่น ๆ					
5.ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น					
6.ท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม					
ด้านเอกลักษณ์บุคคล					
7.ท่านได้เข้าใจสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลอื่น และใช้เป็นแนวทางในการปรับตัว					
8.ท่านใช้เพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง					
ด้านความบันเทิง					
9.ท่านได้รับสุนทรียะจากการรับชมรายการ					
10.ท่านได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนาน					
11.ท่านได้คลายเครียดจากการเรียน หรือการทำงาน					

ตอนที่ 3: ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ จากการรับชมรายการ “ต้นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9

เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อเดียว

ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านพิธีกรดำเนินรายการ					
1.บุคลิกภาพ ท่าทาง การเล่าข่าวสารของพิธีกร					
2.การควบคุมสถานการณ์ในรายการของพิธีกร					
3.การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สรุประเด็นได้อย่างถูกต้อง					
4.มีความรู้ ความเข้าใจ และเตรียมพร้อมในเรื่องสนทนา					
5.มีไหวพริบ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
ด้านแขกรับเชิญในรายการ					
6.ความน่าสนใจของแขกรับเชิญในรายการ					
7.การตอบคำถามของแขกรับเชิญในรายการ					
8.ภาพลักษณ์ของแขกรับเชิญในรายการ					
ด้านความหลากหลายของรายการ					
9.ความหลากหลายของเนื้อหาที่น่าสนใจในรายการ					
10.ความน่าสนใจของเนื้อหาที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์					
ด้านทีมงานผลิตรายการ					
11.การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ตัดต่อภาพ และการนำเสนอ					
12.การจัดเตรียมฉาก และเครื่องแต่งกายในรายการ					
13.การลำดับความสำคัญของเนื้อหาข่าวสารที่น่าสนใจ					
ด้านเวลาออกอากาศ					
14.ความเหมาะสมของวันในการออกอากาศ					
15.ความเหมาะสมของเวลาในการออกอากาศ					
16.ความเหมาะสมของความยาวในการออกอากาศ					

ตอนที่ 4: ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9

เอ็มคอตเอชดี ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง : กรุณาเติมคำและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการของท่านมากที่สุด

1. ความถี่ในการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเฉลี่ย วันต่อสัปดาห์
2. ท่านใช้เวลาในการรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” โดยเฉลี่ยครั้งละ.....นาที่
3. ท่านติดตามชมรายการ “ตื่นมาคุย” เป็นระยะเวลานานเท่าใด (ตอบเพียง 1 คำตอบ)

☐ น้อยกว่า 3 เดือน	☐ 4 – 7 เดือน
☐ 8 – 11 เดือน	☐ มากกว่า 1 ปี
4. ท่านรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เพราะเหตุผลใดมากที่สุด (ตอบเพียง 1 คำตอบ)

☐ เพื่อคลายเหงา	☐ เพื่อใช้เวลาว่างให้หมดไป
☐ เพื่อความบันเทิง	☐ เพื่อความรู้
☐ เพื่อคลายความเครียด	
5. ท่านรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ในลักษณะใด (ตอบเพียง 1 คำตอบ)

☐ ตั้งใจชมตลอดจนจบรายการ
☐ ตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนช่องเมื่อมีการโฆษณา
☐ ตั้งใจชมผ่าน ๆ โดยชมสลับกับช่องรายการอื่น
☐ เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน และทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปด้วย
6. ท่านรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” กับใครเป็นส่วนใหญ่ (ตอบเพียง 1 คำตอบ)

☐ ชมคนเดียว	☐ ชมกับบุคคลในครอบครัว
☐ ชมกับเพื่อน	☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. ท่านรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” เพราะปัจจัยใดมากที่สุด (ตอบเพียง 1 คำตอบ)

- พิธีกรดำเนินรายการสนุก แขกรับเชิญเป็นผู้มีชื่อเสียง
- เนื้อหารายการทันสมัย มีความสด สัญญาณภาพและเสียงชัดเจน
- อื่น ๆ โปรดระบุ.....

8. ในอนาคตท่านจะรับชมรายการ “ตื่นมาคุย” ต่อหรือไม่

รับชมแน่นอน: : : : : : ไม่รับชมแน่นอน

5 4 3 2 1

.....

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาใช้เวลาในการกรอกรูปแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ

1. ดร.ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ

2. ดร.วรินรำไพ รุ่งเรืองจิตต์

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	สิริพรรณ เวปุระ
วันเดือนปีเกิด	18 กรกฎาคม 2533
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่ปัจจุบัน	387 ซ.สมเด็จพระเจ้าตากสิน 8 แขวงบุคคโล เขตธนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10600
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2552	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนศึกษานารี
พ.ศ. 2555	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2560	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ